

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

ROBOTNIK

CENTRALNY ORGAN P.P.S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 9-3 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 5.06-70
DYREKCJA — 2.20-13
ADMINISTRACJA — 5.12-09
DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe
Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 119

Cena numeru 10 groszy

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

Cena numeru 10 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 2.50, bez odnośnika zł. 2.20 na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr. Wszędzie: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12. „ŁODZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29. „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64 „ROBOTNIK RADOMSKI” Radom, ul. Kellera-Krauz 1. „ROBOTNIK POZNAŃSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Stroma 24. „ROBOTNIK BIAŁOSTOCKI” Białystok, Rynek Kościuszki 29. **Ceny ogłoszeń:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaufiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Bitwa pod Teruel

Miasto znajduje się wciąż w rękach wojsk rządowych

Ministerium obrony Hiszpanii donosi: Bitwa pod Terulem trwała w ciągu całego dnia. Wojska rządowe, które broniły Mansueto, zmuszone zostały do wycofania się na drugą linię obrony. Nieprzyjaciel mimo wielkich wysiłków nie zdołał wyprzeć wojsk naszych z nowych stanowisk. Na lewym skrzydle wojska rządowe, również wycofały się na dalsze linie obrony, opierając się o dolinę rzeki Turia. Obrona Teruelu stała się niezwykle trudna wobec okupacji przez nieprzyjaciela szeregu niezwykle ważnych stanowisk, mimo to jednak obrona pełna bohaterstwa i poświęcenia trwa.

Radio wojsk gen. Franco ogłasza komunikat kwatery głównej: Cztery kolumny wojsk, działające na odcinku Teruelu, wykonały wszystkie zadania postawione im przez wyższe dowództwo. O-

pór nieprzyjaciela znacznie osłabł. Wojska rządowe umacniają miasto, budując okopy na ulicach. Operacjami wojsk faszystowskich pod Terulem kieruje osobiście gen. Franco.

Wojska gen. Franco, jak wyni-

ka z komunikatów kwatery głównej, zajęły wczoraj Horno de Cal, Val de Cebro, Los Romones, El Enobral, Mansueto, Santa Barbara oraz wyniosłości, znajdujące się w pobliżu dawnego cmentarza Teruelu.

Król Karol twierdzi że znowu zbawił Rumunię narzucając jej Konstytucję

Oczywiście, że prawa narodu w tej konstytucji są ograniczone do minimum

Dziennik urzędowy Rumunii ogłasza nową narzuconą konstytucję Rumunii. Konstytucja ustala zasady praw a raczej obowiązków obywateli, przeprowadza zasadę nie-

zależności Rządu (od opinii), redukuje liczbę senatorów i deputowanych, ustala liczbę reprezentantów w parlamencie rolników, pracowników intelektualnych i innych

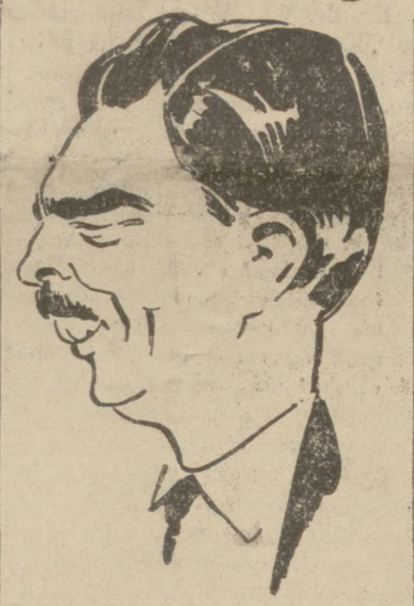
zawodów. W dalszych postanowieniach ustalone zostało prawo włościan do ziemi, która w drodze wyłączenia przejdzie na ich własność.

Równość praw dla etnicznych mniejszości od wieków osiadłych w Rumunii zostaje na papierze zapewniona.

Urzędowa agencja rumuńska Rador donosi: Jednocześnie z konstytucją zostało ogłoszone orędzie królewskie do narodu, w którym król oświadcza: zbawienie ojczyzny jest dla mnie jedynym nakazem w obecnej chwili pełnej zamieszania i niepokoju. Nowa konstytucja ma ustalić bardziej mocne i bardziej sprawiedliwe podstawy państwa rumuńskiego i skierować życie publiczne na drogę bardziej pewną, zdrową i wolną. Po wyliczeniu głównych zasad nowej konstytucji odeszła kończy: przedsięwzięcie zarządzania gwarantują na rodowi rumuńskiemu swobodę rozwoju i panowanie nad swym przeznaczeniem w drodze pokoju i postępu.

Król Karol w zakończeniu swego orędzia użył zwrotu, który interpretowany jest w kołach politycznych, jako zamiar Rządu poddania tekstu konstytucji plebiscytowi. W kołach oficjalnych interpretacja ta dotychczas nie znajduje oczywiście potwierdzenia.

Lord Halifax min. spr. zagr. W. Brytanii? Po ustąpieniu min. Edena Flirt Anglii z Mussolinim będzie obecnie wznowiony

MIN. EDEN.

najpopularniejszym ministrem spraw zagranicznych W. Brytanii od czasów Greya.

Jako główny powód rezygnacji wysuwana jest rozbieżność jaka powstała między nim a premierem, co do toru w sprawie zgody Włoch na wycofanie ochotników z Hiszpanii, jako warunku wznowienia rokowań włosko - angielskich, ale poza tą bezpośrednią przyczyną dzienniki dopatrują się dalej sięgającej różnicy co do kwestii stosunków, jakie mają ułożyć się pomiędzy Wielką Brytanią a Niemcami i Włochami. Lapidarnie ujmując to „Times”, podkreślając że rezygnacja min. Edena nie zmieni niczego zasadniczo w celach ostatecznych polityki brytyjskiej, ale oznacza jedynie, że „usiłowania wykazania możliwości i zbudowania trwałych stosunków między demokracjami a dyktatura mi będą prowadzone dalej i to z zaufaniem i przekonaniem, jakich

min. Eden nie był w stanie wysiłkiem tym udzielić” (!) Opinia publiczna, kończy „Times”, okazującą poparcie tym celem jest jednoznaczna jednak w swym żalu z powodu tej przerwy, bo nie może to być nic więcej jak tylko przerwa w świetnej karierze publicznej ministra Edena.

Jest to zresztą przekonanie ogólne, że Eden, liczący dziś zaledwie 40 lat, powróci rychło do Rządu. Eden wyjeżdża obecnie na 3-mies. urlop zdrowotny i spodziewać się należy, że po powrocie, podobnie jak w swoim czasie sir Samuel Roare powołany zostanie znów do gabinetu dla podjęcia innego resortu. Wogóle nasuwa się dużo analogii ze sprawą ustąpienia w grudniu 1935 r. sir Samuela Hoare z powodu układu Lawal - Hoare, a obecnym ustąpieniem min. Edena.

Organ Labour Party „Daily Herald” atakuje w ostrych słowach

PREMIER CHAMBERLAIN.

premiera Chamberlaina za jego politykę.

Co do następcy min. Edena, to koła oficjalne zachowują daleko idącą rezerwę. Przeważa zdanie, że tę sprawę zagranicznych otrzyma lord prezes rady tajnej lord Halifax. Drugim kandydatem jest obecny minister spraw wewnętrznych i poprzednik min. Edena w Foreign Office sir Samuel Hoare. Szanse jego zdają się być mniejsze.

Kontrola przemysłu zbrojeniowego w Szwajcarii

Wczorajszym referendum ludowym w Bernie projekt parlamentarny ustalenia kontroli nad prywatnym przemysłem zbrojeniowym został przyjęty 392 tys. głosów przeciw 149 tys. głosów.

Wznowienie rokowań między Anglią i Irlandią

„The Irish Press” dowiaduje się, że obecne stadium rokowań angielsko - irlandzkich, które zostały wznowione wczoraj, będzie miało charakter decydujący. Albo porozumienie zostanie osiągnięte, albo też konferencja przyjdzie do wniosku, że różnice w poglądach obu delegacji są nie do wyrównania i zakończy swe prace. Trzecie spotkanie ministrów nie jest prawdopodobne, a ponowne odłożenie ro-

kowań dla umożliwienia rzeczoznawcom dalszych badań nie jest wcale przewidywane. W połowie bieżącego tygodnia wyjaśni się ostatecznie, czy porozumienie jest możliwe. Rokowania obejmują sprawy handlu, finansów, rolnictwa i wspólnej obrony. Delegacji irlandzkiej przewodniczy w dalszym ciągu de Valera, a w jej skład wchodzi ministrowie skarbu, przemysłu i handlu oraz rolnictwa.

Nad granicą Związku Sowieckiego i Estonii

Jak donosi prasa estońska, władze sowieckie przystąpiły do wzmocnienia ochrony granicy z Narwą. Z estońskiej strony widać gęste patrole sowieckie wzdłuż rzeki Kulla.

Nowy rodzaj agitacji hitlerowskiej

Policja czechosłowacka aresztowała na stacji kolejowej w Schönbau, 23-letniego Jana Bauerscheina, który mając bućki podbite gwóźdźkami w deseni swastyki, robił ślady swastyki na ziemi.

„Obrońca” Chin

W niedzielnej mowie wygłoszonej przez Hitlera w Reichstagu bardzo znamienne było oświadczenie dotyczące wojny na Dalekim Wschodzie.

„Do Chin Niemcy nie mają żadnych roszczeń terytorialnych — mówił kanclerz Hitler. Interesujemy się, chętnie robimy z nimi interesy, ale wkroczenie Japonii do Chin, uważamy za celowe, ponieważ nie wierzymy, by Chiny same były na siłach przeciwstawić się bolszewizmowi”.

Taki był sens słów Führera — jeśli chodzi o konflikt na Dalekim Wschodzie.

W stosunkach wewnętrznych w Trzeciej Rzeszy sadza się obywatela do aresztu ochronnego, nie pytając go się, czy pragnie on — by władze zaopiekowały się jego skromną osobą. W stosunkach międzynarodowych pochwała się inwazją na obcy kraj, ponieważ i-

stnieje obawa, czy kraj ten zdoła o własnych siłach przeciwstawić się bolszewizmowi.

Już teraz dla nikogo nie będzie niezrozumiałe, dlaczego to Hitlera tyle wrzawy czyni o rzekomym niebezpieczeństwie bolszewickim. Chodzi po prostu o rozciągnięcie aresztu ochronnego nad zgóry upatrzonymi państwami.

Oświadczenie bardzo znamienne!

Niemiecki Charge d'Affaires poinformował wczoraj oficjalnie poselstwo Mandżukuo w Tokio o decyzji niemieckiej uznania państwa mandżurskiego.

Agencja Havasa donosi z Hankau: Rząd chiński wydał polecenie swemu ambasadorowi w Berlinie złożenia protestu przeciwko uznaniu Mandżukuo przez Rzeszę.

Niespodziewana wizyta ambasadora włoskiego u Chamberlaina

Sensację w Londynie wywołała wczoraj wizyta ambasadora Grandiego u premiera Chamberlaina. Na Downing Street odbyła się u premiera Chamberlaina konferencja z udziałem ambasadora Grandiego, lorda Halifaxa i stałego podsekretarza stanu w Foreign Office sir Alexandra Cadogana.

Z faktu odbycia tej narady jeszcze przed posiedzeniem Izby Gmin

wyciągany jest wniosek, że w wypowiedzianej odpowiedzi na deklarację min. Edena premier Chamberlain wykorzysta prawdopodobnie jako atut zgodę Włoch na podjęcie natychmiastowych rozmów z W. Brytanią na podstawie formuły zaproponowanej w piątek przez premiera Chamberlaina wbrew opinii min. Edena.

Polityka cen Roosevelta

Obniżki płac robotniczych nie prowadzą do celu

W Waszyngtonie odbyła się konferencja prasowa, na której prezydent Roosevelt wypowiedział się w sprawie polityki cen. Oświadczył on, że deflacyjna tendencja cen z ub. półrocza powinna ulec zahamowaniu. W dążeniu do wyższych cen rząd nie ma zresztą zamiaru prowadzenia polityki inflacji oraz dewaluacji dolara. Na zakończenie prezydent oświadczył, że w jego mniemaniu niższe koszty produkcji dadzą się osiągnąć nie w drodze obniżki płac, lecz przez wzmocnienie rozmiary wytwórczości.

Komentarz do amerykańskiej polityki cen zwracają przede wszy-

stkami uwagę na zamiar Roosevelta odwrócenia zarządzeń z przed roku. Tak więc zamiast ograniczenia wydatków rządowych na inwestycje przewiduje się obecnie rozszerzenie nakładu; zamiast polityki sterylizacji złota — wprowadzana została polityka desterylizacji. Wreszcie — w przeciwieństwie do zeszłorocznej kampanii za niższą cenę — podejmuje się obecnie intensywną kampanię za wyższą cenę detaliczną. W związku z tym spodziewana jest na wiosnę akcja wzmoczonego finansowania przez rząd robót publicznych.

W zhitleryzowanej Austrii Hitlerowie biją przechodniów za niezdejmowanie kapelusza przed fotografią Hitlera

W Wiedniu doszło wczoraj wieczorem do szeregu bójek między dzy członkami korpusu szturmowego t. zn. frontu patriotycznego i narodowymi „socjalistami”. Policja aresztowała kilka osób. Późnym wieczorem odbyła się ponownie demonstracja nar. „socjali-

stów” na Kaertnerstrasse. Przed niemieckim biurem podróży, gdzie w oknie wystawiony jest portret kanclerza Hitlera demonstranci odśpiewali hymn i zrzucali kapelusze przechodzącym, wnosząc przeciw żydowskie okrzyki.

Masoni w lasach państwowych

W pierwszej chwili odczułem dreszcz romantyzmu. Wyobraziłem sobie, jak to było. Pomyśleć tylko:

polana leśna (PAŃSTWOWA polana) zalana smętą poświatą księżycą; na starych pniach dębowych zasiedli „bracia” w fartuskach; jeden książę, jeden b. ambasador, dwóch urzędników aktualnych i jeszcze kilka osób; panowie postawie Dudziński i Bużynski wiedzą lepiej, niż ja, kto zacz.

Spiwali później chórem: „Dzieci wdowy, rozsiadane po świecie”...

Kraśli tuż obok w roli strażników dobrowolnych dwaj ministrowie, podejrzewani przez obu panów postawie o masonskie siedem grzechów głównych.

Chytkiem przemycił wilk. Zając strzygli uszami. Sarna wyjrzała z poza PAŃSTWOWEGO boku. A oni precz siedzieli na pniach dębowych i radzili, jakby rządzić Polską „na rachunek obywateli legionowo - peowickiego”.

Byłem trochę zgorzogniony: skoro te masony mają księcia, to mogłyby pójść do lasów księżycy; pocią kurat do lasów państwowych? i u księcia znalazłby jakąś odpowiednią polanę; a tu p. Dudziński zirytował się; i cała awantura polityczna wybuchła...

Sam p. pos. Dudziński ściągnął mnie z romantycznego nieba na zwykłą ziemię. Do lasów państwowych jeżdżą — okazuje się — tylko goście dostojni — adm. Horthy i marsz. Goering, a masoni poszli po prostu do... gabinetu w Dyrekcji Lasów Państwowych i zasiedli nie na pniach dębowych, tylko w fotelach klubowych. No — myślę sobie — to jednak jest bezczelność. Do „Ozonu” nie należą, a fotele klubowe to im podsuwają... Aż p. Dudzińskiego krew zalewała...

No, dobrze! „Przychodzi” posiedzenie Sejmu, i p. premier Stawoj - Składkowski powiada, że, niestety, fotele klubowe nie dźwięgały w Dyrekcji Lasów Państwowych ciat

AKUSZERKA

z długą praktyką kliniczną. Przyjmuje panie przyjemnie i mięscowce: Porody, zastrzyki bezbolesne, masaże, bańki, lampy, irygacje i in. zabiegi.

PORADY BEZPŁATNE
WARSZAWA, ul. LESZNO 27
I sień na prawo II piętro,
tel. 12.15.70, godz. przyjęć 9.12, 5-8.

Sprawy wileńskie

O zdarzeniach ostatnich w Wilnie napiszemy osobno za kilka dni. Ograniczyliśmy się narazie do podawania komunikatów PAT-a. Nie chcemy zabierać głosu w SPOSOB ODPOWIEDZIALNY — dopóki CAŁOŚĆ SPRAWY nie będzie wyjaśniona ostatecznie.

Zaburzenia ŻOŁĄDKOWE
są przyczyną powstawania różnych chorób, odbierają apetyt, tworzą złą przemianę materii. Należy dbać o normalne funkcjonowanie żołądka i kiszki przez regularne wypróżnienie.

ZIOŁA Z GÓR HARCU
DRA LAUERA

Stosowane są również skutecznie w cierpieniach wątroby, cerek i pęcherza, kamicy żółciowej, reumatyzmie, artretyzmie, hemoroidach i cłyłości.

ZIOŁA Z GÓR HARCU
DRA LAUERA

masonskich. A p. Dudziński swaje: owszem ja wiem lepiej, dźwięgały. Fotele milczą, bo nie zostały obdarzone mową.

Komu wierzyć? Ja wierzę p. Składkowskiemu. P. Składkowski mógł OTWORZYĆ DRZWI. tajemniczego gabinetu; p. Dudziński mógł najwyżej obserwować przez DZIURKĘ OD KLUCZA. Dziecko wie, że obserwacja przez dziurkę od klucza uniemożliwia... perspektywę, jakby rzekł prof. Bartel. Inna

Proszek od BÓLU GŁOWY
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FRAP.
KOWALSKINA
Stosuje się również...
PRZY PRZEZIEBIENIU GRYPY I KATARZE

Sprawy hiszpańskie

ROCZNICA ZWYCIĘSTWA FRONTU LUDOWEGO.

Dn. 16-go b. m. minęło dwa lata od dnia wyborów do parlamentu hiszpańskiego, które przyniosły zwycięstwo Frontowi Ludowemu. W wyborach tych Front Ludowy otrzymał 277 mandatów, prawica 132 mandaty, centrum 32 mandaty. Warto przypomnieć, że wśród tych 277 mandatów Frontu Ludowego było aż... 16 mandatów komunistycznych, w pierwszym zaś Rządzie Frontu Ludowego nie było ani socjalisty, ani komunisty. I przeciw takiemu „bolszewickiemu” rządowi międzynarodowy faszyzm rozpętał najkrwawszą w dziejach wojnę domową!

Rocznice zwycięstwa obchodzą uroczystości we wszystkich większych miastach Hiszpanii republikańskiej; wyrażono pełną, że Front Ludowy zwyciężył poraż drugi rokasz faszystowski. 293 i 92.

Według statystyki Min. Obrony Narodowej Rządu hiszpańskiego faszyści stracili w ciągu r. 1937 — 293 samoloty, armia republikańska zaś tylko 92.

Statystyka wylicza dokładnie ile z każdej strony zginęło samolotów w ciągu każdego miesiąca, oraz wyszczególnia jakiego typu i marki były samoloty faszystowskie — wszystkie, oczywiście, nie mickie i włoskie.

WIĘCEJ NIŻ POŁOWA ARMII FASZYSTOWSKIEJ TO CUDZOZIEMCY.

Możliwie najdokładniejsze informacje, zebrane w ostatnich czasach w obozie faszystowskim, ustalają, że armia gen. Franco liczy 450 tys. żołnierzy, z których 237 tys. to cudzoziemcy. Wśród nich jest 160 tys. Włochów, 20 tys. Niemców (instruktorzy, piloci, służba przeciw - lotnicza, radio, szpiegostwo), 50 tys. maurów.

Reszta to Hiszpanie w liczbie 213 tys. W tym 65 tys. „réquetés”, 45 tys. falangistów i 103 rekrutów.

PRZECIW NEUTRALNOŚCI STANÓW ZJEDNOCZONYCH.

Henry L. Stimson, były sekretarz stanu w Stanach Zjednoczonych, oraz W. E. Dodds, doniedawna ambasador Stanów Zjedn. w Berlinie, łącznie z 60 wybitnymi politykami, wystosowali do prez. Roosevelta pismo, w którym domagają się uchylenia neutralności w stosunku do Hiszpanii republikańskiej.

Pismo wskazuje na to, że ustawa o neutralności z maja r. ub. zastosowana do Hiszpanii, prowadzi do wspomagania rokoszów hiszpańskich, przedłużenia wojny i zagrożenia demokracji. „Ustawa o neutralności — głosi pismo — odbiera Rządowi hiszpańskiemu pomoc, do której ma prawo na podstawie Prawa Międzynarodowego. W ciągu dziesiątków lat Stany Zjednoczone odnawiały wszelkiej pomocy powstańcom, którzy zbuntowali się prze-

kwestia, że kiedy myśliśmy mali, proceder obserwowania przez dziurki od klucza uznawały nasze matki za karygodny.

No ogół „wyszło” raczej... wesoło. P. gen. Składkowski ma dużo poczucia humoru. P.p. Dudziński i Budzyński, politycy typu — najwidoczniej — ponurego, nie uzyskali tego daru bogów. I dlatego skończyło się konfuzją, jak mawiała Baśka Wołodajowska. Bo szepnę na ucno p. postawie Dudzińskiemu:

„Bajki straszliwe, bajki groźne o masonach, zbierających się w ostępach leśnych, „opowiadała mi niania siwa” wtedy, gdy przeżywałem piąty rok żywota i nie chciałem ani rusz zasnąć o właściwej porze. Więc, o, postawie, uszanujcie własny wiek sędziwy.

ARCHIWISTA.

„PIERWSZY ETAP”

„Słowo” wileńskie w artykule p. Sz. wywodzi, że „zmiana Rządu w Austrii realizuje w sposób cichy „Anschluss” (zjednoczenie z III-cią Rzeszą). Autor przypomina usiłowania dotychczasowe ze strony Austrii: uchwałę austriackiej Konstytuanty w r. 1918 oraz plan unii celnej, opracowany przez Schobera. Po objęciu rządów w Niemczech przez Hitlera, zaczęły się kolejno usiłowania „anschlusu” ze strony Niemiec. Czerwcowy pucz 1934 (zamordowanie Dollfussa) był próbą realizacji „Anschlusu” w drodze gwałtu. Interwencja Włoch (mobilizacja na granicy) wówczas przeszkodziła Hitlerowi. Dopiero obecnie, po spotkaniu w Berchtesgaden realizuje się „pierwszy etap” zjednoczenia. Jaka będzie reakcja pastw zachodnich?

JEŻELI CIERPISZ

Pij sok świętojańskiego ziela (dziu rawca) skuteczny przy bólach i kolkach wątrobianych, katarach i bólach żołądka i kiszki, kamieniach nerkowych i pęcherza, bólach nerwogicznych i kureczach nerkowych. Sprzedaż w aptekach i drogeriach. Skład główny: Warszawa, Miodowa 14. Magister Edward Gobiec.

Nie należy przesadzać. Przed dziesięciu laty anchluss mógł być powodem zbrojnej akcji represyjnej mocarstw, dziś ta ewentualność nie grozi. Przede wszystkim należy pamiętać, że to, co się stało w Austrii, nastąpiło za zgodą Mussoliniego, Francja i Anglia dalekie są, aby mogły podjąć jakąś solidarną akcję w kierunku uniemożliwienia realizacji „anschlusu”. Reakcja więc ograniczy się do papierowych protestów i hałasu prasowego.

Możliwe „Słowo” jest pismem hitlerofilem i coraz bardziej zbliża się do pozycji endeckiej w wielu kwestiach. Hitler mu bardzo imponuje... Natomiast „Słowo” nie wyjaśnia, jak wzmocnienie Hitlerii odbiłoby się na losach Polski i na losach pokoju europejskiego. W „Kur. Warszawskim” p. St. St. uważa, iż polityka WŁOCHEW w sprawie Austrii nie jest jeszcze bynajmniej wyjaśniona. Kancelier Schuschnigg nie sądzi zdając się — powiada p. St. St. — by wszystko zostało stracone... Włoski senator Salata pojechał wczoraj do Wiednia. To coś znaczy. Czyżby bowiem Mussolini chciał zostać bezpośrednim sąsiadem wielkich Niemiec? Stąd zapewne powściągliwość, ostrożność Anglii. W każdym razie, kończy autor, Hitler w sprawie austriackiej wybrał „tryb gdański” — ten stopniowy, systematyczny...

„USYSTEMATYZOWANA NIENAWIŚĆ”

Ks. dr. Wądołowski odpowiada w „Kur. Warszawskim” na polemikę t. N. T. i niżej podpisane. Obsta naturalnie przy swoim, — że socjalizm to nienawiść! Po co ta nienawiść — woła — skoro można wszystkiego dopiąć miłością? Czytamy: P. Czapliński twierdzi, że socjalizm wprowadza walkę klas „w łożysko celowych wysiłków”. Czy to nie jest usystematyzowana nienawiść? Czy ten czynnik nienawiści i wrogości nie stanowi dyspozycji zasadniczej w postawie socjalisty wobec wroga klasowego? Myli się autor. Walka — to jeszcze nie jest nienawiść, chociażby „usystematyzowana”. Po pierwsze w walce o sprawiedliwość, o ideał socjalistyczny tkwią głębokie pierwiastki MIŁOŚCI względem bliźniego. Po drugie, ta nienawiść, którą czasami się spotrzega, wynika nie z socjalizmem, lecz z ustroju kapitalistycznego, który swą straszliwą niesprawiedliwością i nieskiermioną rozgorczyła masy pracujące do głębi. A po trzecie — jak bez walki zmienić

Z sali sądowej

Odroczenie sprawy prez. Warszawy St. Starzyńskiego przeciwko mec. W. Szumańskiego

Wczoraj sąd grodzki (oddział XII) w Warszawie miał rozpatrywać sprawę o zniesławienie, wytoczoną przez p. prez. Starzyńskiego mec. W. Szumańskiemu. To sprawy jest dość niezwykłe. W. Szumański siedział w kawiarni w towarzystwie p. Turczyńskiej, p. Wierszyty i p. Siemaszko. Mówiono o procesie Starzyński - Studnicki. Mec. Szumański miał wypowiedzieć pewne słowa. P. Siemaszko, który jest urzędnikiem miejskim stolicy, uznał za właściwe złożyć o tej rozmowie PRYWATNEJ „raport” (?) swemu zwierzchnikowi p. Starzyńskiemu. Stąd — sprawa o zniesławienie. Obrona p. Szumańskiego złożyła wniosek o powołanie świadków rozmowy p.p. Turczyńskiej i Wierszyty; p. mec. Szumański mówił bowiem inaczej, niż to przedstawił w swoim „raporcie” p. Siemaszko. Prok. Missuna przychylił się do wniosku, bo chodziło o stwierdzenie FAKTYCZNEGO stanu rzeczy.

Rozprawę odroczone. Musimy jednak zwrócić uwagę, że jeżeli niektórzy urzędnicy miejscy z czną stale składać „raporty” swoim zwierzchnikom o rozmowach prywatnych, to trzeba będzie prosić ich, aby uprzedzili rozmówców, jakie tematy są „tabu”, albo też trzeba będzie uprzedzić ludzi, by unikano rozmów prywatnych z takimi urzędnikami.

Jaka będziemy mieli dziś pogodę?

W dalszym ciągu pogoda na ogół chmurna z rozporządzeniami, zwłaszcza w dzielnicach północnych, w dzielnicach zachodnich i środkowych nocą przymrozki, dniem odwilż, poza tym lekkie, a w górach umiarkowany mróz.

Ruch pracowniczy

Międzyzwiązkowy Komitet Pracowników Państwowych

obdarza nadal zaufaniem swego prezesa Józefkowicza

W dniu 18 b.m. odbyło się pod przewodnictwem p. St. Kwiatkowskiego, vice - przewodniczącego Międzyzwiązkowego Komitetu Pracowników Państwowych, posiedzenie Komitetu, w którym udział wzięli przedstawiciele wszystkich organizacji, reprezentowanych w Komitecie. Przedmiotem obrad była rezygnacja p. M. Józefkowicza z przewodnictwa w Międzyzwiązkowym Komitecie Pracowników Państwowych.

Wobec rozbieżnych na ten temat informacji prasowych podajemy tekst listu, wystosowanego przez p. M. Józefkowicza na ręce wiceprzewodniczącego Komitetu: „Na ręce Wasze składam przewodnictwo w Międzyzwiązkowym Komitecie Pracowników Państwowych. Rezygnację moją spowodowały trudności, na jakie napotyka Cen-

tralna Komisja Porozumiewawcza w zakresie realizacji najbliższych postulatów Ogólnopolskiego Kongresu Związków Pracowniczych w sprawach państwowych”. Zebrani jednomyślnie postanowili nie przyjąć do wiadomości rezygnacji p. Józefkowicza, wyrazić mu swe pełne zaufanie, polecając nadal prowadzenie łączności z organizacjami, reprezentowanymi w Centralnej Komisji Porozumiewawczej, walki o realizację postulatów Kongresu w sprawach pracowniczych państwowych, a w pierwszym rzędzie o poprawę ich bytu (zniesienie podatku specjalnego).

Sprawa długów wojennych

Agencja faszystowska Stefani do nosi z Waszyngtonu jakoby odbył się tam miała poufna konferencja, w której udział wzięli — oprócz prezydenta Roosevelta — wiceprezydent U. S. A., sekretarz stanu oraz finansów, oraz przewodniczący parlamentarnej komisji finansowej. Prezydent przedstawił zbranym nową formułę uregulowania sprawy długów wojennych. Podobną propozycję prezydenta została przyjęta raczej krytycznie albowiem wyrażane jest przekonanie,

162 TYSIĄCE BOMB!

„La Gaceta del Norte”, dziennik faszystowski w Bilbao, ogłasza statystykę bombardowań powietrznych, dokonanych przez zbiorów faszystowskich w kraju Basków. Okazuje się, że w przeciągu trzech miesięcy, od kwietnia do końca czerwca 1937 roku, zrzucono na głowy biednych Basków 162 tys. bomb wagi ogólnej 2.842 tonn.

TOW. VANDERVELDE Z POWODU HISZPANII USTĄPIŁ Z RZĄDU.

Tow. Vandervelde, o którego po byciu w Hiszpanii już pisaliśmy — przed wyjazdem do kraju, udzielił obszernego wywiadu, w którym m. in. oświadczył, co następuje: „W styczniu ub. roku podałem się do dymisji i wystąpiłem z gabinetu v. Zeelanda, a to dlatego, że byłem innego zdania niż moi koledzy w sprawie Hiszpanii. — Woląłem ustąpić z gabinetu, aniżeli utrzymać absurdalny i niesprawiedliwy stosunek do Hiszpanii, jaki zajął gabinet v. Zeelanda. Dziś tego nie żałuję, przeciwnie...” „Jesteśmy z tego dumni” — dorzuciła pani Vandervelde, obecna przy rozmowie męża.

ten ustrój niesprawiedliwości? do brym słowem? Cóż? niech ks. dr. Wądołowski próbuje. Zwracamy uwagę atoli, że takie „próby” dotychczas nie wiele dopomogły. Radzimy ks. Wądołowskiemu przeczytać ostatnie książki szczerego chrześcijanina ekmarksysty Bierdijewa. Przyznaje on, że pod względem socjalnym kler zawiódł. To trzeba zmienić, pisze, bo wiara bez czynów mar-twa jest...

ROCZNICA OZONU.

Dn. 21 b. m. (wczoraj) minęła rocznica ogłoszenia znanej (prawicowej) „deklaracji lutowej” OZONU. O tej rocznicy pisaliśmy obszernie przed kilku dniami, więc wracając do tematu nie potrzebujemy.

W prasie rocznica mija bez poważniejszego ech. Jest to miara roli, którą — po roku — odgrywa OZON w społeczeństwie... „Czas” wczorajszy zapewnia, że lutowa „deklaracja” była bardzo dobra; ale z tego nie wynika, że OZON jest dobry, bo OZON nie wykonywa deklaracji. Stanowisko to znane: konserwa chciała, by „zjednoczenie narodu” odbywało się w ramach czysto pracwicowego programu.

A główny organ OZONU „Gazeta Polska” umieszcza szereg artykułów w związku z rocznicą, — trzeba stwierdzić, że bardzo NIEWYRAŹNYCH. Warto przeczytać sobie niedzielny artykuł p. t. „Nie szukamy łatwizny”. A więc czego naprawdę „szukamy”? O-tóż odrzucamy, pisze OZONowy dziennik, konsolidację, jako koalicję partii. To kombinacja stara, powiada, jeszcze XIX-wieczna. Obecny etap (studchajny, nareszcie czegoś się dowiemy!) — to „PRZEPOJENIE życia społecznego i form DOBROWOLNEJ organizacji społeczeństwa duchem samym, którego wyrazem stała się organizacja państwowa”. Trzeba przyznać, że formuła to niezbyt przeżyta. A więc — zapytujemy jeszcze raz — jaki ma być stosunek OZONU do innych partij, do dobrowolnych organizacji społecznych? Będzie „przepajał” „duchem” i t. d.? Ale w jaki sposób? W jakich formach organizacyjnych?

Obecne formy ustroju politycznego Polski „Gazeta” nazywa „FORMĄ NIEZUPEŁNĄ” (?). I oświadcza, że w razie odrodzenia się starych form partyjnych „nie ma mowy o utrzymaniu nowoczesnego ustroju konstytucyjnego”. Słowem OZON jest to taka DOBROWOLNA — powiada „Gazeta Polska” — organizacja społeczna, która ma się „stać drugim zasadniczym elementem politycznego ustroju polskiego”. Tak, wyraźnie to nie jest! Ale wymaga obszerniejszego omówienia.

K. CZ.

Konsolidacja

Od roku unosi się nad Polską hasło konsolidacji narodu. Pod tym hasłem powstał i działa Obóz Zjednoczenia Narodowego. Ale co to jest konsolidacja, zjednoczenie narodu? Jak to ma, jak może wyglądać w praktyce?

Nie może to przecież być jedna jedyna organizacja, jedno stronnictwo, obejmujące cały naród. Tego nigdzie na świecie nie ma, to jest praktycznie niewykonalne, tego zresztą nie pragnie O. Z. N.

O. Z. N. wyrzeka się pono że totalizmu, jednopartyjności, wyłączającej istnienie innych partii. Byłoby to bowiem nie konsolidacja, lecz jej zaprzeczenie, albo wnie przymus i gwałt nie łączą, nie jednoczą, — dziela.

Biorąc O. Z. N. z „najlepszej strony, powiemy, że chce on być OSRODKIEM ORGANIZACYJNYM, skupiającym społeczeństwo dokoła pewnego hasła. Hasło to też padło: obrona państwa. Ale obrona i obronność Państwa jest wspólnym hasłem wszystkich stronnictw politycznych w Polsce, co stwierdzili także działacze O.Z.N. Hasło to nie wymaga ani specjal-

nego stronnictwa, ani nawet specjalnej propagandy, wszyscy bowiem w warunkach obecnych uznają jej potrzebę i słusność.

I tak byłoby z każdym innym hasłem o znaczeniu ogólnie państwowym. Gdy w r. 1920 groził Polsce najazd bolszewicki, nie trzeba było tworzyć specjalnej organizacji politycznej dla obrony kraju; zadanie obrony wzięły na siebie stare partie polityczne i zadanie to wypełniły.

W normalnych stosunkach konstytucyjnych na Zachodzie hasło konsolidacji zawsze znajduje posłuch w społeczeństwie, ilekroć istotnie zachodzi tej konsolidacji konieczność, wywołana już to nagłym dla państwa niebezpieczeństwem, już to układem sił i warunków parlamentarnych (np. rząd koalicyjny, a przeto i konsolidacyjny, w Belgii). Ale nigdzie nie tworzy się w celach konsolidacyjnych nowego stronnictwa.

O. Z. N. nie dąży więc do konsolidacji pod jednym aktualnym hasłem, lecz do konsolidacji szerokiej, obejmującej całokształt zagadnień politycznych, społecznych, gospodarczych i kulturalnych. Deklaracja płk. Koca z przed roku miała też być w zarysie takim programem konsolidacyjnym.

Ale właśnie ten program okazał się JAKNAJMNIEJ KONSOLIDACYJNYM. Program ten znalazł przychylny oddźwięk u prawicy społecznej, odrzucił go zaś stronnictwa i ugrupowania lewicowe. I co więcej: w łonie samego O. Z. N., opartego przecież na deklaracji lutowej, z miejsca nastąpił podział na prawicę, centrum i lewicę, podział, uniemożliwiający konsolidację w samym O. Z. N.

Konsolidacja wymknęła się O. Z. N. owi z rąk nawet we własnej organizacji. Cóż dopiero mówić, jeśli chodzi o społeczeństwo?

I inaczej być nie mogło. Deklaracja lutowa mówi o konsolidacji narodu PONAD walkami klasowymi. A to jest niewykonalne. W społeczeństwie, rozbitym na klasy, konsolidacja prawdziwa jest niemożliwa. Z tego punktu widzenia, tylko socjalizm, dążąc do społeczeństwa bezklasowego, zmierza ku prawdziwej konsolidacji narodu.

Doświadczenie roczne O.Z.N. u jest zbyt wymowne, by trzeba było dłużej się rozwodzić. Organizacja, stworzona do konsolidacji narodu, została po roku sytuacji JESZCZE MNIEJ skonsolidowana, niż w chwili swego nowstania. O. Z. N. jest zalety KONSOLIDACJĄ SAMEGO SIEBIE, a społeczeństwo temu się przygląda.

Co więcej: O. Z. N. powikłał sytuację, wywoławszy szeregi nieporozumień konstytucyjnych, których przed rokiem nie było, a które kryją w sobie zarodki trudności i zatargów na przyszłość. Jednym z

takich nieporozumień jest też sprawa konsolidacji.

Konstytucja kwietniowa głosi (art. 9): „Państwo dąży do zespolenia wszystkich obywateli w harmonijnym współdziałaniu na rzecz dobra powszechnego”. A sprawami Państwa, a więc także zespolenia WSZYSTKICH OBYWATELI, kieruje Rząd (art. 25).

Nie będziemy tu interpretować tego artykułu Konstytucji. Ale powstają tu pytania o stosunku Rządu do O. Z. N. i odwrotnie, o pojęciu konsolidacji według Konstytucji i według deklaracji O.Z.N.

Ale to już uwaga nawiasowa. Głównie nam idzie o to, że konsolidacja i w teorii i w praktyce O. Z. N. nie ma żadnej treści.

Jeżeli się mylimy, chętnie przyjmemy wyjaśnienia od panów publicystów i działaczy z O. Z. N. Prosimy!

(jmb.)

Robotnicy austriaccy przeciw „zgiaichszaltowaniu” Austrii

W ubiegły poniedziałek robotnicy - metalowcy zakładów Fiat-Daimler - Schuttelworth, a za ich przykładem robotnicy szeregu innych fabryk, PRZERWALI NA DWIE GODZINY PRACĘ, protestując w ten sposób przeciw „układom” z Berchtesgaden i wstąpieniu hitlerowców do rządu austriackiego.

Socjaliści w tym czasie rozdawali ulotki, w których wyjaśniali niebezpieczeństwo, grożące Austrii i powoływali się na organ Goeringa „Esseuer National - Zeitung”, który triumfalnie podał, że po zmianach w rządzie „zgiaichszaltowanie” Austrii pójdzie już gładko.

Ulotka wzywa robotników do naśladowania robotników z zakładów Fiat - Daimler i do protestowania przeciw hitleryzacji kraju na wszystkich zebraniach i fabrykach.

Ulotka zwraca się też do robotników krajów demokratycznych z żądaniem wywarcia nacisku na rząd, aby celem przeciwdziałania akcji za borsej hitleryzmu.

Agencja „Exchange” podaje wiadomość, że robotnicy postanowili poprzeć Schuschnigga w walce z hitleryzmem. **POTWIERDZENIA TEJ WIADOMOŚCI DOTĄD NIE MAMY.** Zresztą Schuschnigg skapitulował i trudno sobie wyobrazić jego „walkę” z Hitlerem.

Powody ustąpienia dyr. Lgockiego Sprostowanie urzędowe

Otrzymał pismo następującej treści:

Nieprawdą jest, że zwolnienie p. W. Lgockiego ze stanowiska naczelnego dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nastąpiło na skutek wydania przez okólnika do Ubezpieczalni Społecznych o przywróceniu poprzedniej wysokości stawek ubezpieczeniowych. W istocie bowiem z dniem 1 stycznia r. b. wygasł dekret Prezydenta R. P. o czasowym obniżeniu tych stawek, a zatem samo prawo nakazywało ściągnięcie stawek wyższych, niż w okresie czasowej niżki, obowiązującej do 1 stycznia b. r.

Natomiast prawdą jest, że istotną przyczyną zwolnienia p. W. Lgockiego było niewystarczające scharmonizowanie posunięć Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z założeń Rządu, podyktowanych przez względy natury ogólnopństwowej. Przeciwnie do tego ujawniło się jaszkrawo w momencie, gdy pod obrady Komisji Sejmu wszedł projekt rządowy o przedłużeniu obniżki stawek ubezpieczeniowych, a w prasie ukazał się sprzeczny z tymi tendencjami komunikat prasowy ZUS-u.

Dyrektor Gabinetu

(—) Z. DWORZANCZYK

Projekty ustaw samorządowych Ustrój samorządu m. Warszawy

Sprawa samorządu Warszawy oddawna jest w stadium dyskusji i projektów.

Zdawałoby się, że wobec większego uświadomienia w sprawach samorządowych mieszkańców stolicy i dużej ilości fachowców, można tu z mniejszą jeszcze obawą, niż gdzieindziej, powołać w drodze wyborów istotne przedstawicielstwo ludności i jemu przekazać troskę o takie np. zagadnienia, jak: decentralizacja w zarządzaniu sprawami miejskimi lub powiązanie stolicy z regionem sąsiednim. Tymczasem od paru lat „specje” studiuja i debatują z wielkim nakładem trudu, opracowując projekty, które się później cofa... a stolica samorządu, jak niema, tak niema.

Poważnie zatamował bieg sprawy projekt rządowy z marca 1936 o województwie stołecznym. Przewidywał on skomplikowaną i ciężką organizację, wiązał zbyt sztywno Warszawę z regionem przylegających gmin i powiatów, nadto pozbawiał stolicę wielu istotnych cech samorządu. Wystarczy przypomnieć, że przelożonym gminy nie byłyby wybierane przez Radę Miejską prezydent, lecz wojewoda, przewodniczącymi zaś rad dzielnicowych byłiby starostowie.

Tymczasowy zarząd miejski przeciwstawił temu projektowi swój, w nim jednak, co jest zdumiewające, tak dalece ograniczył ludność w jej prawie wyboru radnych, iż pozwolił jej w powszechnym głosowaniu wybierać tylko 48 radnych, pozostałych zaś 24-ch miałyby delegować t. zw. „samorządy gospodarcze”, lub mianować minister Spraw Wewn. Uprawnienia Rady Miejskiej miały być uszczuplone na rzecz prezydenta miasta, nawet wiceprezydentów mogłaby ona wybierać tylko z pośród kandydatów, wysuniętych przez niego.

Obecnie zgłoszony został przez Rząd do Sejmu nowy projekt. Zrywa on z koncepcją województwa stołecznego. Sposób wyboru radnych miejskich, analogicznie jak w innych 5-ciu największych, określa projekt ustawy, który omówiliśmy w poprzednim artykule. Sam ustrój mało się różni od tego, jaki nadany został miastom przez ustawę z 1933 r.

Nowością są rady dzielnicowe, mające prawo opinowania i wnioskowania w sprawach danej dzielnicy miasta. W skład rady dzielnicowej wchodzi radni miejscy oraz ich zastępcy wybrani w okręgach wyborczych z danej dzielnicy, dalej radni wybrani przez izbę, stowarzyszenia i organizacje zawodowe a delegowani przez Radę Miejską, wreszcie osoby delegowane przez Magistrat z pośród mieszkańców dzielnicy. Ta ostatnia grupa radnych dzielnicowych ograniczona jest do maximum 1/3 łącznej ilości radnych dwóch grup poprzednich. Podział miasta na dzielnice oraz wybór przewodniczącego rady dzielnicy dokonywany jest przez Radę Miejską.

Samą myśl powołania rad dzielnicowych i wciągnięcia przez to większej ilości obywateli do prac samorządowych należy uznać za słuszną. Oczywiście co do ich składu powtóżyć by należało wszystkie zastrzeżenia, jakie wypowiedzieliśmy w stosunku do wyborów do Rad Miejskich.

Projekt omawiany w porównaniu do ustawy z 1933 roku przesuwają dużo uprawnień z Rady

Miejskiej na Magistrat, tego zaś upoważnia do przekazywania ich prezydentowi miasta. Postanowienia te budzą poważne wątpliwości, wymagałyby one jednak szczerzej głębszej analizy, na którą nie pozwalają ramy niniejszego artykułu.

Zarząd Miejski składa się z prezydenta miasta, 5 wiceprezydentów i 7 ławników. Prezydenta i wiceprezydentów wybiera Rada Miejska większością głosów na lat 10, ławników na 5, w głosowaniu proporcjonalnym. Czynności ławników ograniczają się do udziału w posiedzeniach Magistratu.

Wybór prezydenta wymaga zatwierdzenia przez Prezesa Rady Ministrów wiceprezydentów zaś przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Kadencja prezydium miasta podwójnie dłuższa niż kadencja rady miejskiej budzi poważne zastrzeżenia. Współpraca organów miejskich winna być oparta na wzajemnym zaufaniu. Rada miejska może tego zaufania odmówić prezydium miasta, wybranemu nie przez nią, lecz przez jej poprzedniczkę... Grozi to konfliktami szkodliwymi dla pracy samorządu. Zatwierdzenie wyboru prezydenta miasta i wiceprezydentów jest po ważnym ograniczeniu działalności samorządu. Potrzeba tego ograniczenia jest nieuzasadniona. Przed r. 1933, gdy zarządzenia nie wymagano, byłby lepszy, gorszy prezydent i burmistrz. Ale przecie nikt, zwłaszcza dziś po procesach starostów, nie może twierdzić, że nominacja nawet może zapewnić trafny dobór. Dlatego zespół przedstawicieli społeczeństwa, zasiadających w radzie miejskiej, kierując się niewątpliwie dobrą wolą i głębokim naszym ma być konieczne bardziej omylny, niż doradcy ministra lub sam minister.

Ograniczenie samodzielności samorządu w omawianym projekcie, tak jak i w ustawie z 1933 roku, znajduje swój jaszkrawy wyraz w nadmiernych uprawnieniach władzy nadzorczej. Słuszną jest rzeczą, gdy się ustanawia mocną kontrolę nad legalnością działania organów publicznych. Gdy jednak nadzór dotyczy celowości uchwał i zarządzeń, gdy tak, jak to przewiduje projekt, wielka ich ilość wymaga zatwierdzenia administracji, istota samorządu zostaje wypaczona.

B. Z.

Edward Anseele

W piątek, 18 b. m., zmarł w Gandawie tow. Edward Anseele. Zmarł w swym mieście rodzinnym, przeżywszy lat 81.

Nazwisko Anseelego, dobrze znane także poza granicami Belgii, jest jawniejsze związane z belgijskim ruchem robotniczym we wszystkich jego przejawach. Zarówno w polityce, jak w ruchu zawodowym, komunalnym, a szczególnie spółdzielczym, Anseele odegrał przodującą rolę.

Był jednym z założycieli belgijskiej partii socjalistycznej, był radnym miejskim, był przez lat 42 posem do parlamentu, był kilkakrotnie ministrem. Wyszedłszy z rodziny ubogiej — ojciec jego był szewcem — analfabeta — własną pracą i energią, entuzjazmem i umiłowaniem socjalizmu, doszedł do naj wyższych godności w Partii i w Państwie. Syn proletariusza i sam za młodu proletariusz (zaczął od drukarstwa i kolportażu poważnej flamandzkiej gazety socjalistycznej w Gandawie) — cieszył się miłością całej klasy robotniczej Belgii.

Anseele położył niespożyte zasługi dla belgijskiego ruchu robotniczego. Odegrał zwłaszcza pionierską rolę w spółdzielczości. Imię jego zapisane będzie złotymi zgłoskami w historii tego ruchu, ja koteż w dziejach Międzynarodówki robotniczej, do której zmarły należał od lat młodzieńczych.

Cześć jego pamięci!

„Wszystko tak, jak było...”

Ostatni zeszyt „Młodej Polski” (organu Związku Młodej Polski) nie przyniósł nic nowego. Cała treść utrzymana w normalnym stylu „falangowym”; trochę inwektyw pod adresem Henryka Dembińskiego („duchowy przywódca akcji spiskowej komunistycznej”), chociaż Dembiński bronić się nie może, bo pozostaje w więzieniu, a Sąd niczego podobnego nie stwierdził, — taka sobie, razem związwszy, częściczka prasy „narodowej”.

Innymi słowy: „wszystko tak, jak było, tylko się ku schyłkowi nieco pochyliło...”

JADONSKI BIAŁY BEZ
Puder puszkiem
J. SZACHA

Rewalcyjny pod względem dobroci puder J. B. SZACHA nadaje cerze idealną matowość i świeży, młodzieńczy wygląd.

Anton o Ruiz Vilaplana 15 STWIERDZAM, ŻE... Hiszpania gen. Franco w oczach urzędnika sądu

Woźny odszedł powoli, i odgłos jego kroków jeszcze mnie dochodził, gdy rozpoczął ubierać się nerwowo.

Znowu siedem „sztuk mięsa na zimno”! Okrutne słowa brzmiały jeszcze w moich uszach. Jużemy odnaleźli czterdzieści, sześćdziesiąt, sam nie pamiętam ilu, bowiem straciłem rachubę dni w owym okresie, wypełnionym zmorami.

To nieustanne widowisko, z całą grozą okrutności działało wciąż wstrząsająco na moje wrażliwe usposobienie. Wciąż nowe odkrycia, które zmuszeni byliśmy wnieść do rubryki „sprawca nieznan”, ciążyły swym brzemieniem na mojej świadomości, tak, jak gdybym w owych czynach sam brał udział, albo ponosił za nie odpowiedzialność.

Wyszedłem na ulicę, udając się do mieszkania sądziego. Chłód poranków w Burgos wzmochni w ponurym nastroju kontury obrazu nędzy i rozpacz.

Wnet znalazłem się przed gmachem Jezuitów, który został zamieniony w koszary powstańczego wojska i widok tego domu wrócił mi pamięć owego słynnego procesu, który odbył się kilka miesięcy przed moim przybyciem do Burgos. Państwo republikańskie, w myśl ustaw uchwalonych w Kortesach, po stanowiło przejąć ten gmach ale Towarzystwo Je-

zuitów, silniejsze czy też bardziej zręczne, przeciw stawilo się i zdołało uniknąć konfiskaty, fałszując zręcznie akt sprzedaży tego domu z datą znacznie wcześniejszą.

I państwo republikańskie, ludowe i świeckie, musiało uznać ten wulgarny manewr, upozorowany ak tam reakcyjnej sprawiedliwości.

Z jaką łatwością — pomyślałem — potrafili Ojcowie Jezuitci, przed powstaniem wojskowym, usuwać wszystkie przeszkody po to, by ten piękny gmach posłużył im jako koszary dla wojska powstańczego.

Teraz ofiarowali to „co — jak twierdzili podczas rozprawy sądowej — do nich już nie należało. Albowiem wobec powstania — patriotycznego i religijnego — nie zabawiali się już aktami sądowymi, jak to się stało w stosunku do państwa republikańskiego, któremu zarzucano legalizm.

Na mocy rozkazu zakwaterowanych wojsk powstańczych z wdzięczności za czyn Towarzystwa, ustąpiono mu przywilej wyłącznego spowiadania skazanych przed śmiercią. Wdzięczne z kolei Towarzystwo Jezuitów zorganizowało, pod wodzą przedziwnego ojca Leturio, słynny w całej okolicy oddział spowiedników, który sumiennie wypełniał swą makabryczną obowiązki.

Gdy przekroczył Stary Most, wydarzył mi się zwykły — ale znamienity wypadek. Dwóch biednych pastuchów, w niechlujnym, brudnym odzieniu, ale za to błyszczącym pasach i naramiennikach — rzuciło się ku mnie, z trudem ukrywając strach.

— Ręce do góry — wrzasnął jeden z nich, przy kładając mi karabin do piersi.

— Durniu jeden — krzyknąłem, odsuwając lufę — masz naładowaną broń, a możesz niebacznie wystrzelić!

Nieruchomo, ze swą zwierzęcą twarzą, spoglądał na mnie

— Jestem urzędnikiem — oznajmiłem, widząc, że trwa wciąż w miejscu.

— Ach, niech mi pan więc przebaczy — począł biedny chłopiec mnie przepraszać i odszedł, salutując; z tym samym zakłopotaniem zbliżył się do innej osoby, która w tej chwili właśnie przekraczała most.

— Ręce do góry — usłyszałem jego krzyk, i odwróciwszy się, ujrzałem ten sam gest i tą samą minę. Nie mogłem jednak dłużej zajmować się tymi „strażnikami”, głupimi wykonawcami nierozważnych poleceń — i odszedłem szybko.

Gdy przybyłem do mieszkania sądziego, oczekiwał mnie już u bramy, przy karcie, woźny z dwiema osobami. Jeden z nich był to oficer gwardii cywilnej, komendant posterunku w pobliskiej wiosce, który wslawił się w całej okolicy swym „talentem, oraz niezwykłym taktem” w wykonywaniu obowiązków służby.

Ze słów jego mogłem zrozumieć, iż nocy ubiegłej „oczyszczano tyły”, i że przybył w charakterze przewodnika, celem wskazania nam celu naszej przymusowej eskursji. Jęgomość ten, z którym zamieniłem zaledwie kilka słów, wydał mi się intuicyjnie, dla nieokreślonych bliżej względów, tak mało sympatyczny, iż nie chciałem go pytać o szczegóły wydarzeń, które nas tu razem sprowadziły.

(d. c. n.)

Mowa Hitlera

„Stal i żelazo wezmą pod swą ochronę naród niemiecki“

W dalszej części swojego przemówienia, którego pierwszą część podaliśmy wczoraj, Hitler kontynuował analizę powodów „rozkladu Niemiec”. Po czym wyzypocując omawia sytuację Niemiec przed rokiem 1933 i przeciwstawia ją, zdobywcom „narodowego socjalizmu” we wszystkich dziedzinach.

Tak, jak bardzo zależy nam na pokoju, tak zależy nam również na naszym honorze i niepodległości naszych praw naszego narodu. Gdyby kiedykolwiek międzynarodowa nagonka lub zatrucie atmosfery próbowali naruszyć pokój naszego państwa, stal i żelazo wezmą pod swą ochronę naród niemiecki i niemiecką ojczyznę i świat zobaczyłby wtedy natychmiast jak bardzo ta rzesza, naród, partia i siła zbrojna przepojone są jednolitym duchem i jednolitym fanatyczną wolą.

Jednocześnie Hitler wskazał na konieczność odzyskania przez Niemcy kolonii i podkreślił, że stale będzie do tego zmierzał. Dalej kanclerz przeciwstawił się kategorycznie w obszernych wywodach plotkom, szerzonym za granicą, że Rzesza powróciłaby kiedykolwiek do Ligi Narodów. Dalej kanclerz przeszedł do stosunków Niemiec z Francją i Anglią i podkreślił, że Niemcy nie mają żadnych roszczeń terytorialnych w stosunku do Francji. Niemcy nie mają również z Anglią żadnych sporów, chyba byłoby nimi nasze postulaty kolonialne.

PRZYJAZNE ZBLIŻENIE Z POLSKĄ

W dalszym ciągu kanclerz wyraził zadowolenie, że z większością państw granicznych z Rzeszą utrzymują Niemcy normalne a czasem przyjazne stosunki. Mówiąc o stosunkach polsko-niemieckich, kanclerz oświadczył co następuje: „Napełnia nas szczerym zadowoleniem fakt, iż w piątym roku po pierwszym wielkim zewnątrz-politycznym układzie Rzeszy (możemy stwierdzić, iż właśnie w naszym stosunku do tego państwa, z którym mieliśmy może największe sprzeczności, na stało się nie tylko odprężenie, lecz w ciągu tych lat coraz przyjaźniej sze zbliżenie. Od chwili gdy Liga Narodów zaniechała wreszcie swych ciągłych usiłowań mącienia w Gdansk, ten właśnie najbardziej niebezpieczny dla pokoju europejskiego punkt wyzbył się całkowicie zagrażającego pokojowi znaczenia”.

CAŁY NARÓD NIEMIECKI MUSI BYĆ ZJEDNOCZONY Z RZESZĄ.

Mówiąc o bolesnych skutkach przekształcenia przez traktat wersalski mapy europejskiej, kanclerz wskazał, że dwa położone u granic Rzeszy państwa obejmują kompleks 10 milionów Niemców. Zaznaczył on, że były one do roku 1866 złączone w jedno państwo prawnym związkiem z całokształtem narodu niemieckiego. Walczyły one do r. 1918 ramię przy amieniu z żołnierzami Rzeszy. Wbrew własnej woli zakazały im

traktaty pokojowe złączenie się z Rzeszą. Czyniąc aluzję do Austrii w bardzo kategoriicznych zwrotach zwrócił on uwagę na groźne konsekwencje przeciwstawienia się odprężeniu stosunków, a dalej oświadczył, że obowiązkiem Rzeszy jest obrona tych członków narodu niemieckiego którzy nie są w możności zapewnić sobie wolności politycznej i światopoglądu.

Z dużym naciskiem, przeciwstawiając decyzję swą stanowisku Ligi, kanclerz oświadcza, iż z dniem dzisiejszym Niemcy uznają Mandżukuo.

W dalszym ciągu oświadczył kanclerz, że nie chce utrzymywać bliskich stosunków z Rosją Sowiecką, której ustrój jest wcale niem ludzkiego zdegenerowania.

SOJUZ NIEMIECKO - WŁOSKO - JAPONSKI.

Przechodząc do sprawy hiszpańskiej, kanclerz, zwracając się pod adresem Anglii, powiedział, że, jeśli staje ona zawsze w obronie status quo, to powinna obecnie w sprawie hiszpańskiej bronić tego samego stanowiska. Dla Rzeszy wszelka bolszewizacja jakiekolwiek europejskiego kraju oznacza naruszenie status quo, gdyż zbolszewizowane tereny nie są wówczas państwami suwerennymi, lecz sekcjami moskiewskiej centrali rewolucyjnej. „Wiadomości” — powiedział kanclerz Hitler — że p. Eden nie podziela tego stanowiska, p. Stalin podziela je.

Przechodząc do konfliktu na Dalekim Wschodzie, kanclerz wyraził przypuszczenie, że klęska Japonii dałaby zwycięstwo bolszewizmowi, gdyż Chiny są za słabe, aby obronić się przed jego wpływem. Tu mówca poświęcił ustęp swego przemówienia stosunkom niemiecko-włoskim, podkreślając, iż opierają się one zarówno na wspólnym światopoglądzie, jak i na wspólnej obronie przed groźnymi tym państwom niebezpieczeństwami międzynarodowymi.

Kończąc swe przemówienie kanclerz raz jeszcze powrócił do stosunków z Włochami i Japonią, życząc sobie, aby współpracując z tymi państwami coraz bardziej się wzmacniała we wspólnej obronie przed niebezpieczeństwem, które Niemcy widzą w bolszewizmie z zdecydowaną wolą przeciwdziałania się Kominternowi.

„NIEMIECKA AUSTRIA WITA WODZA“.

Mowa kanclerza Hitlera powitała została długotrwałymi uczynnymi oklaskami nie tylko przez posłów, lecz i przez całą galerię. — Zwracał przy tym uwagę fakt, że w loży dyplomatycznej cały ustęp dotyczący stosunków z Austrią, oklaskiwał m. in. poseł austriacki. Posiedzenie zamknął marszałek Goering, zwracając się do kanclerza ze słowaniami podziękowania. Na zakończenie odśpiewano hymn narodowy. Przy wyjeździe kanclerz

z witała owacyjnie publiczność, która zebrała się na brzegach ulic. Specjalna grupa austriacka wysunęła w pierwszym rzędzie olbrzymi transparent z napisem: „Niemiecka Austria wita wodza”.

W Austrii a specjalnie w Grazu Linciu i w Wiedniu odbyły się demonstracje na cześć Hitlera, zorganizowane przez narodowych „socjalistów”. W Wiedniu zapowiedziano na najbliższy tydzień szereg wieców protestacyjnych robotników. (PAT).

Echa wypadków w „Dzienniku Wileńskim“

W niedzielę odbyło się nadzwyczajne walne zebranie członków Syndykatu Dziennikarzy Wileńskich, zwołane celem ustosunkowania się do ostatnich wypadków w „Dzienniku Wileńskim”. Na zebraniu był obecny wiceprezes Zw. Dziennikarzy R. P. dyr. Gieżyński, który zaproponował tekst rezolucji. Rezolucja, przed uchwal-

eniem której demonstracyjnie opuścili zebranie trzej członkowie syndykatu, została przyjęta przez obecnych dwudziestu kilku dziennikarzy jednogłośnie przy jednym wstrzymującym się. Rezolucja ta zostanie doręczona władzom państwowym oraz przekazana władzom organizacji dziennikarskiej do wykonania.

Z Nowego Sącza Na marginesie awansów kolejarzy

Pracownicy kolejowi mieli już wielokrotnie sposobność przekonać się na własnej skórze jak wyglądają szumnie zapowiadane awanse i przeszeregowania.

Przed wszystkim pracownicy w niższych grupach lub kategoriach plac, którzy zostali pozbawieni przesunięciem przez wstrzymanie awansów automatycznych, byli przekonani, że przy takiej liczbie awansów, jaką zapowiedział p. minister komunikacji, krzywdy ich tym razem będą naprawione. Ogromne rozczarowanie nastąpiło wśród tutejszych pracowników warsztów głównych, kiedy zaczęto wzywać poszczególne jednostki i wręczono im nominacje, które właściwie nic nie dają, z wyjątkiem moralnego zadowolenia. Lni, którzy są wykwalifikowani zawodowo i pracują po 15 i 20 lat bez zarzutu i bez żadnych kar, byli przekonani, że nadeszły ktoś o nich pomyślał i krzywdy ich naprawił. Okazało się to jednak żłuda.

Tych, którzy oczekują przesunięcia do wyższej grupy jest wielu, to też rozgoryczenie, jakie powstało wśród tych pracowników, jest bardzo silne. Winę ponoszą ci, którzy obdarzyli pracowników kolejowych w roku 1934 przepisami uposażeniowymi, uzależniającymi przesunięcie od uznania wła-

dzysty, a nie od osobistych zdolności zawodowych i długoletniej służby. Przyglądając się tym posunięciom awansowym z bliska i wsłuchując się w słuszne żale i rozgoryczenia zawiedzionych pracowników, dochodzimy do wniosku, że tylko zadowolony pracownik, pewny zrozumienia swego pracodawcy i uznania długoletnich zasług, może pracować spokojnie i wydajnie. To też w interesie P. K. P. i dobra społecznego powinno leżeć sprawiedliwe zaszerogowanie pracowników.

W latach poprzednich Rządy zastąpiły się koniecznością równowagi budżetowej, której nie mógł naruszyć — i łatanio niedobory budżetu mas pracowniczych w postaci różnych danin, podatków i t. p., lecz od kiedy z dochodów P. K. P. przelewa się do Skarbu Państwa „nadwyżkę”, to pomijanie poprawy bytu tak ważnego czynnika w Państwie, jakim są pracownicy P. K. P. i ich rodziny, stało się niemożliwe i usprawiedliwione. Tylko sprawiedliwe posunięcia — bez kierowania się od znaczeniami lub specjalnymi wyróżnieniami — awanse automatyczne mogą usunąć krzywdy rozgoryczenia, a to powinno leżeć w interesie czynników miodarodajnych.

Kronika Bielska, Białej i okolicy

Oddział Biała, ul. Komorowska 4

Do wiadomości p. inspektora pracy

Wszelki wyzysk robotnika, u prawiany na klasie robotniczej, musi być bezlitośnie repony. Wszystko jedno, kto uprawia ten wyzysk: katolik czy Żyd — prasa robotnicza zawsze bezlitośnie go piętnuje.

Natomiast prasa „narodowo-faszystowska” — ile razy pisze o wyzysku, to tylko o stosowanym przez fabrykanta Żyda, ale lubi przemilczać to, co się dzieje w firmach chrześcijańskich.

A szkoda, bo dowiedzieliby się czytelnicy, ja kto jest u „arcykatolika”, „narodowca” Jana Unghaiera w stolarni w Białej - Leszyczynach. Pan ten do niedawna prowadził mały warsztat stolarski. Następnie dorobił się niezłej fortuny. Poza okazałą kamienicą i warsztatem, w którym zatrudnia około 35 czeladników i 10 uczniów stolarskich. Cennik plac nie obowiązuje go. Poza trzema robotnikami, którym płaci aż po 80 gr. za godzinę, wszyscy inni w przeważającej ilości zarabiają zaledwie... 40 gr. na godzinę. Uczniowie pobierają zapłatę od 6 — 8 zł. tygodniowo, nie znają ośmiogodzinnego dnia pracy.

Często się zdarza, że przyjęty do pracy robotnik dopiero po kil-

ku tygodniach zgłaszany jest do Ubezpieczalni. Kontrola Ubezpieczalni powinna być w stosunku do tego pana bezwzględna.

Robota idzie p. Unghaierowi nieźle; jest to bodaj jedna z najlepszych firm stolarskich na tujszym terenie. Decydującą rolę odgrywa tania praca robotników przy wykorzystaniu nadmiaru rąk do pracy stolarskiej. Tygodniowo (były takie wypadki!) robotnik pracuje aż 135 godzin. Zdarza się, że pracuje, póki nie zostanie zmęczony snem. Po godzinie czy dwóch odpoczynku staje przy warsztacie i pracuje dalej. Woda zimna jest dla niego jedynym orzeźwiającym lekarstwem, które podtrzymuje go na nogach.

Ośmiogodzinne dnia pracy p. Unghaier nie uznaje, bo — zdaniem tego pana — tylko bolszewicy tyle robią (!). Niewątpliwie robotnicy sami są także winni, że zapominają o swej organizacji. Śmiać, któryby się odważył wystąpić w obronie swej godności, nie może liczyć na żadną pozbłaźliwość. Winny tu bezwzględnie wkrócić powołane władze, a przede wszystkim inspektor pracy.

Dymisja min. Edena

Powodem dymisji rozpoczęcie rokowań angielsko-włoskich

W niedzielę, w czasie przemówienia Hitlera, obradował gabinet brytyjski. Dymisja ministra Edena stała się faktem dokonanym. Min. Eden, który wyszedł z Min. Spraw Zagr., udał się do mieszkania premiera, któremu doręczył list, wyjaśniający powody swego ustąpienia. Przy pojawieniu się ministra Edena, tłum zgromadzony przed domem premiera zaczął wznosić okrzyki: „Niech żyje minister E. den. Nie chcemy paktu z Włochami”. Wieczorem wyznaczono ponowne posiedzenie gabinetu w pełnym składzie, ale już bez ministra Edena. Gabinet omawiał przede

wszystkim przyszłą politykę rządu, w którym min. spraw zagranicznych będzie najprawdopodobniej lord Halifax.

DYMISJA MUSI BYĆ PRZEDSTAWIONA KRÓLOWI.

Oficjalnie komunikują, iż do dymisji podali się ministrowie spraw za-

granicznych Eden oraz parlamentarny podsekretarz spraw zagranicznych lord Cranborne. Rezygnacja lorda Cranborne została natychmiast przyjęta przez premiera. Natomiast rezygnacja min. Edena musi być najprzód przedstawiona Królowi i przez niego zaakceptowana.

Zaciekły opór Chinczyków nad rzeką Żółtą

Ze strony dowództwa japońskiego daje się zauważyć coraz bardziej wzrastający zaciekły opór Chinczyków w rejonie Żółtej rzeki. Opór ten przypomina natężenie walk w rejonie szanghajskim. Z

drugiej strony donoszą, że naczelny wódz chiński Czang - Kaj-Czek koncentruje silną armię na południowym brzegu Żółtej rzeki i przystąpił w tym rejonie do przygotowania walki pozycyjnej.

Zlikwidowane konsulaty austriackie w Hiszpanii republikańskiej

Agencja Stefani donosi z Wiednia, iż konsulaty austriackie w Madrycie, Barcelonie i Walencji zostały zamknięte.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

PIŁKA NOŻNA

PORAŻKA POLSKICH PIŁKARZY W LILLE.

W niedzielę rozegrany został w Lille międzynarodowy mecz piłkarski pomiędzy reprezentacjami Francji północnej i Polski zachodniej. — Zwyciężyła Francja północna w stosunku 4:0 (1:0).

Mecz rozegrany został w bardzo niekorzystnych warunkach terenowych. Biosko, na którym leżał od kilku dni śnieg, było rozmokłe i błotniste, tak że piłkarze tylko z trudem mogli się na tym terenie poruszać.

CHORZÓW BIJE GLIWICE 5:1.

Pierwszy międzymiastowy mecz piłkarski pomiędzy Chorowem a Gliwicami zakończył się zwycięstwem Chorowia w stosunku 5:1 (2:1).

MECZE PIŁKARSKIE W KRAKOWIE.

Ligowa Cracovia rozegrała w niedzielę zawody piłkarskie z drużyną związku strzeleckiego z Chelmska — wygrywając w stosunku 4:3 (2:2). Wisła wygrała z Grzegorzkiem 10:0 (5:0).

HOKEJ

KANADA MISTRZEM ŚWIATA W HOKEJU.

W niedzielę wieczorem zakończyły się w Pradze Czeskiej zawody hokejowe o mistrzostwo świata. W finałowym meczu, rozegranym wobec 12.000 widzów Kanada pokonała Anglię 3:1 (3:1, 0:0, 0:0). W walce o trzecie i czwarte miejsce Czechosłowacja wygrała z Niemcami 8:0 (1:0, 2:0, 0:0). Pierwsze miejsce i tytuł mistrza świata zdobyła zatem Kanada. Drugie miejsce, wicemistrzostwo świata i mistrzostwo Europy uzyskała Anglia. Trzecie miejsce i wicemistrzostwo Europy zdobyła Czechosłowacja. Na czwartym miejscu sklasyfikowały się Niemcy. Piątą lokatę uzyskała Szwecja. Szóstą z kolei była Szwajcaria. Dopiero na siódmym miejscu znalazła się Ameryka.

SENSACYJNA PORAŻKA POZNAŃSKIEJ WARTY W WIELKICH HAJDUKACH.

W niedzielę wieczorem w Wielkich Hajdukach rozegrany został mecz bokserski o drużynowe mistrzostwo Polski pomiędzy mistrzem Polski poznańską Wartą i Śląskiem „Ruchem”. Spotkanie to zakończyło się sensacyjnym zwycięstwem Ruchu w stosunku 10:6. Mecz rozegrany został w niezwykle gorącej atmosferze.

FLOTA PRZEGRYWA Z H. C. P. 6:10.

W meczu o drużynowe mistrzostwo Polski w niedzielę w Poznaniu H. C. P. pokonał Flotę gdyńską w stosunku 10:6.

TABELA MISTRZOSTW BOKSERSKICH POLSKI.

Po niedzielnych zawodach o mistrzostwo Polski w boksie, pierwsze miejsce zajmują Warta i Ruch z równą ilością punktów. Warta ma jednak lepszy stosunek zwycięstw.

	pkt.	st. zw.
1) Warta	6:2	42:22
2) Ruch	6:2	34:30
3) H. C. P.	4:4	31:33
4) Flota	0:8	21:43

GWIAZDA ZWYCIĘŻA FORT BEMA 10:6.

W Warszawie, w towarzyskim meczu ockerskim Gwiazda pokonała Fort Bema 10:6. W ramach tego meczu Rochel pokonał Patore, a Rewizorski niespodziewanie zremisował z Sieradzanem.

BOKSERY STOŁECZNEJ POLONII PRZEGRYWAJĄ W ŁODZI.

W Łodzi odbył się towarzyski mecz

bokserski między mistrzem Łodzi Ł. Gayer a warszawską Polonią. Zespół warszawski przybył w składzie rezerwowym, to też zwycięstwo odniosła drużyna łódzka w stosunku 11:5.

PORAŻKA GNIEŹNIENSKIEJ „STELI” W WARSZAWIE.

W Warszawie odbył się mecz bokserski pomiędzy gnieźnieńską Stelą i warszawskim C. W. S. Zwyciężył C. . S. w stosunku 12:2.

OSTATNI WYSTĘP CHMIELEWSKIEGO PRZED WYJAZDEM DO AMERYKI.

W Łodzi odbył się mecz bokserski pomiędzy I. K. P. a kaliskim klubem sportu tym. Zwyciężył zespół łódzki 12:4. W barwach I. K. P. walczył Chmielewski, którego występ reklamowano jako ostatni przed wyjazdem do Ameryki. Znokautował on w drugiej rundzie Wielgosza.

ŚLĄSK REMISUJE Z PRZEMYSŁEM W BOKSIE.

W niedzielę wieczorem rozegrany został w Przemyślu mecz bokserski pomiędzy reprezentacjami Śląska i Przemyśla. Zawody zakończyły się wynikiem remisowym 8:8.

ZAPASNICTWÓ

NIEMCY ZWYCIĘŻAJĄ POLSKIE 20:3.

W niedzielę w Chorowiu odbył się pierwszy międzypaństwowy mecz zapasniczy Polska—Niemcy, zakończony zdecydowanym zwycięstwem Niemców w stosunku 20:3.

NIEMCY WŚCHODNIE ZWYCIĘŻAJĄ POLSKIE ZACHODNIA 20:2.

W sobotę wieczorem w hali okręgowego ośrodka w f. odbyły się międzynarodowe zawody zapasnicze Niemcy wschodnie — Polska zachodnia zakończone spodziewanym zwycięstwem Niemców w stosunku 20:2.

TENIS

SUKCESY JĘDRZEJOWSKIEJ NA RIVIERZE.

Jędrzejowska, która przebywa na Rivierze, bierze obecnie udział w pierwszym turnieju, ale jedynie w grach podwójnych. W sobotę polska graczka wraz z francuzem Brugnon, pokonała parę jugosłowiańską Kovacs — Mitic 6:1, 6:3, kwalifikując się do półfinału.

ZYCIE ORGANIZACYJNE

KRAKÓW KPI SOBIE Z ZARZĄDZEN P. U. W. P.

W Krakowie odbyło się doroczne walne zgromadzenie krakowskiego okręgowego związku piłki ręcznej przy udziale delegatów 13 klubów okręgu. Obradom przewodniczył prof. Lubowiecki. Po sprawozdaniach, ustępującemu zarządowi udzielono absolutorium i wybrano nowe władze z dyr. Paschalskim na czele. W wolnych wnioskach długi czas debatowano nad wniesionymi przez wydział spraw sędziowskich i k. s. Dębniak wnioskami o wprowadzenie paragrafu aryjskiego. Delegat Makab podniósł, że dyskusja nad tymi wnioskami jest sprzeczna z ostatnimi zarządzeniami P. U. W. F., jednak przewodniczący zebrania oświadczył, że związki sportowe obowiązują jedynie rozporządzenia Zw. Polskich Zw. Sportowych — który jeszcze w tej sprawie żadnego zarządzenia dla związków sportowych nie wydał. Większość 9 pracowników 3 głosom przeszło szereg wniosków, wprowadzających w związku paragraf aryjski. Wnioski te referował będą delegaci okręgu na walnym zebraniu P. Z. P. N.

W Myślenicach

Endecy nie znaleźli posłuchu

Dnia 13 b. m. zwołali endecy wiec w Myślenicach, na który przybyło dwóch mówców z Krakowa. Na wiec udali się też miejscowi robotnicy i chłopcy, aby posłuchać mędrców ze Stronnictwa Narodowego.

Główny referat mówcy endeckiego oklaskiwała mała grupka sklepikarzy, natomiast znaczna większość zgromadzonych skupiła się w oczekiwaniu przebiegu dyskusji.

Zabrał w niej głos tow. Kudas, przewodn. Kom. P.P.S. w Myślenicach, który przedstawił antyrobotniczą politykę „narodowców” podszywających się pod płaszczyk religii. Towarzysz nasz zapytał referentów, jak pogodzą swe stanowisko z faktem, że Papiież popęcił rasizm i totalizm? Endecy chwalią faszyzm, który jest dla Polski groźnym niebezpieczeń-

stwem. Tego „narodowcy” nie spostrzegają, tak samo jak ich „bohater” Doboszyński, który też dla „dobra narodu” prowadzi na rozbój bandę otumanionych.

Następnie przemawiał ob. Gończak ze Stron. Ludowego. Popęcił on haniebne stanowisko Str. Narodowego w sprawie strajku chłopskiego i jego tragicznych epizodów.

Referenci endecy nie nie wyjaśnili i nie dali odpowiedzi na pytania mówców demokratycznych, których sala obdarzyła burzą oklasków.

Tak więc nie udał się „narodowcom” wiec i faszyzm nie przyjmie się w Myślenicach. Gdy niefortunni organizatorzy wzywali do zapisywania się na członków Str. Nar., zebrani wśród okrzyków „przez z faszyzmem” opuścili salę.

Burzliwe posiedzenie Rady Miejskiej Kalisza

Protest socjalistyczny przeciw projektowi wyborczemu do 6 miast; uchwalenie wniosku socjalistycznego; incydent między radnym endeckim a radnym „sanacyjnym”; współpraca „narodowców” z prawicą żydowską

W dniu 17 lutego 1938 r. odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej m. Kalisza. Niektóre sprawy, będące na porządku dziennym posiedzenia, wzbudziły żywe zainteresowanie — tak, iż można się było zgóry spodziewać, że na posiedzeniu będzie „gorąco”.

Na wstępie, po komunikatach p. prezidenta, wszedł na trybunę tow. Kotala, który zgłosił w imieniu Klubu radzieckiego PPS. wniosek nagły w sprawie wniesionego do Sejmu przez Rząd projektu ustawy wyborczej do 6 większych miast Polski. Wnioskodawca w stanowczej formie protestuje przeciwko dalszym próbom ograniczania samorządu i praw wyborczych obywateli, domagając się nowej pięcioletniej ordynacji wyborczej do samorządu miejskiego, gminnego i ubezpieczeniowego, oraz do Sejmu i Senatu. W zakończeniu wniosek wzywa prezydium Rady Miejskiej do wystąpienia do Rządu o wycofanie z Sejmu wspomnianego projektu.

Wniosek socjalistyczny wzbudził konsternację w klubach „sanacyjnych” i endeckim; dowiodło tego głosowanie, w którym za wnioskiem wypowiedziała się część radnych „sanacyjnych” i endeckich, inni wstrzymali się od głosowania, tak, że wniosek przeszedł olbrzymią większością głosów, gdyż przeciw wnioskowi głosowało tylko 5 radnych.

Przy uchwalaniu pożyczki z funduszu pracy na dokonanie budowy rzeźni miejskiej incydent między radnym z klubu „narodowego”, p. Raszewskim a radnym klubu „sanacyjnego” p. Borzęckim. W wyniku tego p. Borzęcki oświadczył, że p. Raszewski do Rady Miejskiej nie wnosi nic poza awanturami i krzykiem.

Następnie uchwalono szereg po-

zyczek i dotacji z Funduszu Pracy. Sprawa wydzierżawienia lokalu po Banku Ziemi Kaliskiej wywołała dłuższą dyskusję. W pewnym momencie wpłynął wniosek o zarządzenie przerwy dla uzgodnienia stanowisk. Po przerwie, podczas nieobecności radnych socjalistycznych, prez. Bujniński poddał pod głosowanie wniosek o wydzierżawienie gmachu. Wniosek przeszedł. Nadmienić należy, że miasto na tej tranzakcji robi kiepski interes, na co zwracali uwagę w dyskusji mówcy socjalistyczni.

Przy uchwalaniu dodatku komunalnego do podatku od nieruchomości klub P. P. S. zgłosił wnio-

sek, by dodatek ten pobierano w wysokości 75%; gdyż płacić powinni ci, którzy mają. Wniosek ten w głosowaniu upadł głosami radnych endeckich i prawicy żydowskiej. Podobny los spotkał drugi wniosek socjalistyczny przy uchwaleniu dodatku komunalnego do podatku od chodowego. I tu interes nakazał „narodowcom” wspólnie z prawicą żydowską obalić wnioski socjalistyczne. Fakt ten podkreślił tow. Ajzenberg wskazując, że, gdy idzie o ich kieszeń, to „endecy” zawsze znajdują wspólny język z prawicą żydowską.

Z powodu późnej pory dalszy ciąg posiedzenia odroczone.

W Płocku

Wielkie Zgromadzenie P.P.S.

W niedzielę odbyło się w sali Teatru Miejskiego wielkie zgromadzenie publiczne P. P. S. pod hasłem:

„Lud polski zgłasza swe prawo do rozstrzygnięcia o losach Ojczyzny”.

Teatr był przepelniony do ostatnich granic „pojemności”. Przybyło wielu członków Związku Legionistów i wielu peowików. Mowy tow. M. Niedziałkowskiego i W. Kempczyńskiego przyjęto burzą oklasków.

Zgromadzenie zakończono odpiewaniem „Czerwonego Sztandaru” i okrzykiem: **Wołność!**

Wkrótce potem aresztowano 8 uczestników zajęcia, z Józefem Szewcem na czele, których sąd okr. w Rzeszowie skazał na karę od 1 do 2 i pół roku więzienia. Na obecnej rozprawie, trybunał pod przewodnictwem s. dr. Podobińskiego, wyrok ten w całości zatwierdził.

Oskarżać prók. Garbaczynski. Bronić adw. Ignacy Aleksandrowicz.

Sądowe echa strajku rolnego

W sądzie apelacyjnym w Krakowie odbył się proces odwoławczy 8 ludowców z powiatu tarnobrzegskiego, oskarżonych o udział w okresie strajku rolnego w zaboraniu, w czasie którego doszło do starcia z policją.

Zajęcie miało miejsce w Grębowie i zakończyło się tragiczną śmiercią rolnika, Piotra Śweca. Dwóch innych włóścian odniosło rany.

Wkrótce potem aresztowano 8 uczestników zajęcia, z Józefem Szewcem na czele, których sąd okr. w Rzeszowie skazał na karę od 1 do 2 i pół roku więzienia. Na obecnej rozprawie, trybunał pod przewodnictwem s. dr. Podobińskiego, wyrok ten w całości zatwierdził.

Oskarżać prók. Garbaczynski. Bronić adw. Ignacy Aleksandrowicz.

Fabrykant, który nie uznaje ustaw i praw robotniczych spotka się z odporem zorganizowanych robotników

W Grodzisku Mazowieckim znajduje się wytwórnia nadwozi samochodowych i przyrządów elektrycznych, której właściciel, p. Beman, nie uznaje obowiązujących ustaw i praw robotniczych i stosuje niebawmy wyzysk.

Pracuje tam 100 robotników, którzy otrzymują: tak zw. pomoc

fachowa od zł. 1.50 do 2 zł. dziennie a rzemieślnicy od 40 gr. na godzinę.

Robotnicy ci byli dotychczas niezorganizowani. Obecnie zgłosili się do Związku Zaw. Rob. Przemysłu Metalowego w Polsce. Wówczas właściciel, obawiając się szkodliwie, że Związek nie pozwoli na

tego rodzaju wyzysk, wygłosił do robotników mowę, że... „zabrania im należące do tej „bandy komunistycznej”(1) (p. Beman osmielił się tak nazywać Związek zawodowy!!) i jeżeli nie wystąpią ze Związku — to on ich wyrzuci z pracy. Dla poparcia swej groźby wydzalił już dwóch delegatów i 4 innych robotników.

Oczywiście robotnicy są niesłychanie oburzeni na postępowanie p. Bemana i w firmie tej grozi strajk.

Wiadomości z całej Polski

ŚMIERĆ STRAŻNIKA OCHRONY KOLEJOWEJ.

Na odcinku kolejowym Janów p. Ostrowem znaleziono zwłoki strażnika ochrony kolejowej Bronisława Wietckiego z Ostrowa, który pełnił wraz z przodownikiem ochrony Iseckim służbę strażniczą, celem tropienia złodziei węglowych. Do pociągu węglowego idącego w kierunku Ostrowa wskoczył najpierw przodownik Isecki, Wietcki zaś miał wskoczyć z tyłu. Gdy pociąg przybył do Ostrowa, zauważono, że Wietckiego nie ma. Podjęto poszukiwania, w czasie których znaleziono jego zwłoki.

Nie wiadomo, czy wskazując do pociągu, zsunął się przypadkiem, czy też zrzucił go złodziej węglowy.

WYROK W PROCESIE SPÓŁKI „FIDUTIA”.

Sąd okręgowy w Wilnie wydał wyrok w sprawie 8 oskarżonych o oszukańcza działalność na szkodę skarbu państwa i obywateli w oparciu o warszawską spółkę „Fidutia”.

Skazani zostali: adw. Tysenhauz na 3 lata więzienia i 20.000 zł. grzywny, adw. Długacz na 2 lata więzienia i 15.000 zł. grzyw-

ny oraz Graferman na półtora roku więzienia i 10.000 zł. grzywny. Pozostałych 5 oskarżonych sąd uniewinnił. Skazanych zwolniono za kaucją w wysokości grzywien.

RZUCIŁ SIĘ POD POCIĄG.

W nocy tagnał się na życie przez rzucenie się pod koła pociągu między Horzowem a Hajdukami mieszkaniec Chorzowa Ignacy Mazur. Desperat czekał na torze kolejowych. Kiedy nadjechał pociąg towarowy, Mazur zakrył sobie głowę marynarką i rzucił się pod koła pociągu. Wszynista zauważył zamach Mazura i zdążył zahamować bieg pociągu. Mimo to Mazur uderzony buforami lokomotywy został odrzucony do rowy. Doznał on poważnych obrażeń głowy i złamał kilka żeber. Życiu jego nie zagraża niebezpieczeństwo.

ZMARŁ Z GŁODU.

W lesie w Muchowie pod Katowicami obok leśniczówki znaleziono zwłoki nieznanego mężczyzny w wieku około 70 lat. Przy zwłokach nie znaleziono żadnych dokumentów, które mogłyby ustalić tożsamość zmarłego. Prawdopodobnie jest to żebrak. Oględzin lekarskie wykazały, że starzec zmarł z głodu i zimna.

Kącik radiowy

DIŚ, 22.II.1938 R. — WTOREK.

15.45 „Bal u Dorotki” — audycja dla dzieci w wyk. „Kukielek Śląskich”.
17.00 Estonia i Estończycy — felieton.
19.00 „Nieśmiertelne książki”.
19.30 Recital śpiewaczy Heleny Hrab-Szałkiewiczowej.
20.00 „Krakowiaki i górale” — dawna opera.

DAWNA POLSKA OPERA.

W roku 1794 Teatr Narodowy w Warszawie wystawił po raz pierwszy operę Jana Stefana „Krawiacy i górale”, czyli „Cud niemiany”, do którego tekst ułożył Wojciech Bogusławski. Sukces tej opery był nadzwyczajny: ale rosyjska cenzura zabroniła na jakiś czas wystawiania tego utworu. Zarówno entuzjazm publiczności jak zakaz władz rosyjskich spowodowane były nie samą bezpośrednią treścią opery, lecz raczej jej ogólnym nastrojem, tendencją i wyraźnymi politycznymi aluzjami.

Wykonawcami będą: Orkiestra Polskiego Radia pod dyrekcją Olgierda Straszynskiego i soliści: Godlewska, Szaleńska, Popławska, Janowski, Petekci, Myszkowski i inni.

Radio warszawskie

WTOREK, 22 lutego.

WARSZAWA I: 6.15 Pieśń. 6.20 Gimnastyka. 6.40 Muzyka z płyt. 7. Dziennik por. 7.15 Muzyka z płyt. 8. Aud. dla szkół. 11.15 „Królowa śniegu”, bajka Andersena. 11.40 Eugeniusz Umiaśka (skrzypce) z płyt. 12. Hejnał. 12.03 Aud. połud. 15.30 Wiad. gospod. 15.45 „Bal u Dorotki” — audycja dla dzieci. 16.05 Aktualności finans. gospod. 16.15 Muzyka kameralna. 16.50 Pog. akt. 17. Estonia i Estończycy. 17.15 Koncert w wyk. Ork. Tramwajów i Autobusów M. 17.50 Przedwiośnie i myśli — pog. 18. Skrzyna techniczna. 18.25 Program. 18.35 Audycja dla wsi. 19. Nieśmiertelne książki: „Dante” w oprac. L. Staffa. 19.30 Recital śpiewaczy Heleny Hrab-Szałkiewiczowej — alt. 19.50 Pogod akt. 20. Muzyka taneczna. 20.45 Dziennik. 21. „Krakowiaki i górale” — opera W. Bogusławskiego, muz. Stefana. 22.50 Ostat. dziennik.

WARSZAWA II: 13. Koncert rozrywkowy z płyt. 14. Pare informacyj. 14.55 Program. 14.10 Soliści: Julia Merłowska — sopran, Edward Sienkiewicz — wiolonczela. Akomp. prof. Urstein. 15. Pog. akt. 15.10 Wiad. sportowe. 15.15. Muzyka lekka i tan. z płyt. 18. Eudy Chopina z płyt. 19. Zespół Wł. Ruralskiego. 19.55 Życie kulturalne stołec. 22. „Bolesław Leśztyński” — rys anodotyczny wyk. Jerzy Leśztyński. 22.15 Muzyka lekka i tan. z płyt i z danciną KROOKOFALÓWKA: Dziennik Staropolskie melodie. „Jak prawić Hajnowka” — pog.

ŚRODA, 23 lutego

WARSZAWA I: 6.15 Pieśń. 6.20 Gimnastyka. 6.40 Muz. płyty. 7.00 Dziennik. 7.15 Muz. (płyty). 8.00 Aud. dla szkół. 11.15 Aud. dla szkół. 11.40 Organy (płyty). 12.00 Hejnał. 12.03 Aud. połud. 15.30 Wiad. gospod. 15.45 „Tomasz Alva Edison” — pog. 16.00 Uczmy się mówić. 16.15 Łódźka ork. 16.50 Pog. akt. 17.00 K. O. P. 17.50 20.45 78 788 926 10928 644 49 110607 11101 39 398 420 761 916 112712 113792 114567 115227 637 761 111640 111700 932 117282 609 118228 548 610 119067 82 94 137 396 120457 828 121236 845 122047 560 121097 114 580 126119 127513 62 775 128586 129062 404 827 807 130171 74 394 425 970 131858 412 577 812 138369 472 518 720 849 134121 221 636 962 135387 678 137126 526 698 777 138269 83 139428 734 140004 54 384 141012 140 467 99 142217 80 702 99 142274 83 518 99 144467 572 962 145377 584 146715 147773 148718 50 460 833 152465 153442 155378 158012 84 844 111 87 159008 60 127 978

Tabela wygranych

4 dzień ciągnięcia I klasy 41 Loterii Państwowej

I i II ciągnięcie	
GŁÓWNE WYGRANE.	
100.000 Nr. 48780.	
50.000 Nr. 156318.	
15.000 Nr. 148091.	
10.000 zł. Nr. 139814.	
5.000 zł. Nr. 187944 149957.	
Po 2.000 zł. Nr. 120225 136539 149480 154056	
Po 1.000 zł. Nr. 45589 88265 92043 159578.	
Po 500 zł. Nr. 899 12020 16911 66121 68801 107819 108189.	
Po 250 zł. Nr. 86 10569 18447 20843 25059 29558 50939 51437 5514 6 55146 56460 58536 62437 68177 68586 98521 99072 101906 106248 112560 114608 116392 133981 14882 158567.	
WYGRANE PO 125 ŻŁ.	
456 600 1107 806 68 87 631 788 890 2466 952 8992 4181 5285 6927 695 953 7466 848 10467 915 13107 14434 612 15128 622 16413 833 98 17242 323 855 18915 19008 353 20518 685 839 21126 281 689 890 22018 105 683 933 24161 277 350 25240 26686 68 27708 29640 30132 935 31688 901 32113 314 77 88 447 332 33248 80 370 760 34414 596 954 35098 126 36178 469 816 37348 88 38520 608 52 39370 40321 448 42150 800 389 43156 44108 385 856 49013 4 4 534 48116 204 555 753 49026 616 51738 52073 124 221 585 686 983 53471 55342 56282 627 59 746 57618 710 58332 59161 654 60312 430 84 61574 62158 563 908 90 63499 869 66557 753 851 66 904 67339 68204 69690 900 70133 641 71035 72047 216 260 432 615 771 73381 74144 75556 76568 92 882 77229 839 79031 556 656 80484 560 76 801 81574 82453 555 938 83006 617 791 812 84521 980 85014 206 683 834 85 8719 230 872 88038 712 894 921 89231 907 90908 807 947 92017 133 281 93383 836 94052 736 67 95278 96157 363 679 786 996 97149 525 971 98215 399 412 830 99252 542 961 100810 101299 66 787 102186 728 103052 547 855 104342 105253 761 835 106137 401 107052 207 599 108037 109163 277 519 110242 357 505 111030 245 309 618 318 112124 892 113269 448 61 114252 346 485 682 115562 697 116355 69 558 118072 377 119849 969 120436 121906 962 122264 642 916 123110 217 370 497 658 124433 856 125930 126402 79 540 127191 207 679 128659 876 129155 379 544 130004 593 694 133665 919 134112 300 426 540 697 135655 738 932 136324 557 138819 139938 785 140586 87 662 388 142115 306 16 733 142261 300 789 966 143025 525 657 876 144265 739 991 145941 147098 342 148332 149174 764 150318 151355 485 873 903 58 152831 153203 532 993 154010 398 155494 544 618 876 157209 515 823 158433 738 159205 97.	

648 791 111450 601 91 748 12112 234 61 597 623 113429 43 521 99 649 790 114283 637 766 115034 73 454 624 796 865 116533 117791 94 859 98 938 118003 163 324 804 6 58 83 119501 47 749 911 23 97 120022 328 79 732 52 971 121068 207 565 676 841 46 49 66 123230 98 423 535 632 933 123193 748 800 948 124273 330 423 93 501 627 91 756 851 943 125838 972 126134 83 397 504 37 657 718 44 127243 86 503 891 948 128197 297 314 37 465 129152 498 733 130477 539 625 37 770 91 900 131033 303 735 952 69 132114 25 47 276 80 306 91 439 520 641 732 964 133151 366 866 99 943 134022 374 80 468 963 135504 603 43 136199 243 774 89 822 65 137024 663 901 138352 57 721 69 139362 615 714 36 74 826 905 140002 223 418 77 604 27 141585 629 91 841 142434 561 960 82474 455 657 883 968 144274 808 20 994 145199 534 767 146030 86 224 52 79 537 957 87 147178 464 68 71 793 947 90 148169 313 677 76 149126 207 85 311 150096 107 46 570 12 731 151027 219 344 571 677 152484 391 73 676 962 153101 486 518 99 653 772 852 75 154133 74 453 561 625 48 155096 241 517 772 156097 209 606 789 157132 282 340 480 749 158177 288 337 489 550 515 159083 351 340 563 66 640 49 704 35 87 90 803 909 49.
--

III ciągnięcie

WYGRANE PO 125 ŻŁ.	
190 338 1273 503 730 938 2250 849 3809 4015 517 5559 7646 8247 13211 535 654 751 809 14362 16898 17083 18206 19011 381 20579 922 21496 22818 23279 24662 27851 28349 29166 342 31679 90 32156 598 312 33204 756 34276 35184 37525 38968 39762 40218 371 474 41587 42843 43342 583 44057 214 458 677 47805 49281 854	5409 51344 400 899 2649 3238 345 5420 56213 58950 60135 51015 32 82 62173 63668 613 64903 65295 498 6706 613 67531 68503 69268 71314 429 670 701 24 855 902 16 73789 75149 524 76270 863 7733 78875 79534 61973 82836 8 150 861 573 85318 96516 87593 88007 529 89892 91853 93034 75 320 426 9472 96465 97144 201 93776.

474 26074 316 727 999 27268 8 523 681 724 2877 40 29115 30012 89 123 563 72 657 31388 524 826 82016 362 744 83258 95 591 604 92 702 88 94511 617 35068 163 412 85 629 906 82 36240 91 497 925 37184 491 665 7 771 928 6 38107 208 424 39190 282 380 735 876 40186 621 46 41040 72 202 788 42509 687 48108 44413 833 45709 842 911 46414 47163 81 49418 5011 51704 72005 25 377 694 63065 365 669 907 70 54334 55194 229 480 56369 621 57906 58371 457 810 59566 51150 752 94 862 62135 57 570 746 89 378 63055 153 329 572 64632 993 95332 716 214 66436 74 592 618 771 67143 355 403 36 776 903 68740 69106 382 410 66 733 633 994 70012 129 61 336 1074 39 253 441 713 983 72031 73077 115 359 415 462 74331 448 511 60 894 75346 425 46 684 98 993 985 76315 690 732 94 77823 492 78959 79278 419 40436 82909 3291 74 84043 266 633 85406 45097 296 324 639 707 2 376 87413 596 88126 685 82419 303 64 769 90324 732 71135 52421 479 93195 563 449 679 840 94338 424 618 95179 96050 238 429 507 35 7417 723 871 9244 362 95835.

IV ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE.	
25.000 zł. Nr. 109758.	
20.000 zł. Nr. 34124.	
15.000 zł. Nr. 142244.	
Po 5.000 zł. Nr.: 38412 55761.	
Po 2.000 zł. Nr.: 67890 70501 159439.	
Po 1.000 zł. Nr.: 7914 8493 61643 92118 139846.	
Po 500 zł. Nr.: 9160 19409 84799 88475 96438 107754.	
Po 250 zł. Nr.: 11489 15700 17441 17702 17355 43787 45475 55412 56390 60946 64881 65220 68993 68472 71978 72118 72387 78757 86438 93490 107381 107542 115137 129950 140510 145682 146317 149139	
WYGRANE PO 125 ŻŁ.	
5 08 989 1238 651 2029 27 3292 320 707 869 5898 750 979 6126 823 525 37 7015 199 512 47 786 8667 788 9226 471 672 10091 387 547 11831 567 382 12262 357 67 896 13638 346 907 14934 15571 667 820 16606 13 40 803 74 17283 727 586 982 18020 61 223 331 571 819 19155 93 452 643 777 20202 497 857 21655 22289 639 28262 846 24314 496 611 5002 105 08	101278 102595 103450 797 104098 416 105604 106897 108098 594 109165 110444 698 112053 113007 60 631 114508 116419 81 982 119810 120041 232 401 121033 320 83 682 122722 115 123371 124098 651 126262 34 126590 130289 820 99 131181 200 132916 133152 267 820 134443 135125 296 781 137050 138047 160 464 753 865 140062 622 141518 142195 741 143856 957 144520 787 145129 552 146585 147385 940 148181 149413 841 1500228 368 546 963 151198 957 154589 155063 156497 159209.

ŻYCIE WARSZAWY

Małżeństwo rabowało i znalazło się za kratą

Wczoraj wieczorem na przechodzącym wiaduktem mostu Poniatowskiego Stefana Sylwanowicza, lat 25, piekarza, zamieszkałego w Wolominie przy ul. Radzywińskiej nr. 28, napadło dwóch osobników oraz kobieta, którzy pobili go oraz zrabowali straszak i 200 zł. Napastnicy odchodząc zagrozili mu śmiercią w razie gdyby o rabunku złożył zameldowanie policji.

Gdy rabusie rzucili się do ucie-

czki, Sylwanowicz wszczął alarm. Przybyli policjanci natychmiast powiadomili X kom. P. P. Zarządco ogólnym potłuczeniem, zaś Trietiałow doznał licznych ran tłuczonych twarzy i rąk odłamkami potłuczonej szyby.

Samochód uległ również poważnemu uszkodzeniu. Kierowca natomiast wyszedł bez szwanku. Po turbotowanym udzielił pomocy lekarz pogotowia.

Samochód wpadł na słup

Około godz. 3-ej z rana szoferowi taksówki jadącej ul. Wolską naprzeciw ul. Bema urwało się koło od kierownicy, wskutek czego samochód skręcił gwałtownie na chodnik i uderzył o słup. Taksówką jechało dwóch pasażerów: Bazyli Trietiałow, lat 32, felczer, zamieszkały w Międzyziesiu przy ul. Głównej nr. 9, oraz Feliks Wiśniewski, lat 37, tokarz, zamieszkały w Piastowie przy ul. Krakow-

skiej nr. 26.

Wisniewski wskutek wypadku uległ złamaniu trzech żeber oraz ogólnym potłuczeniem, zaś Trietiałow doznał licznych ran tłuczonych twarzy i rąk odłamkami potłuczonej szyby.

Samochód uległ również poważnemu uszkodzeniu. Kierowca natomiast wyszedł bez szwanku. Po turbotowanym udzielił pomocy lekarz pogotowia.

Złoto w celi więziennej za kradzież kieszonkową na ulicy

Do przechodzącego ul. Hipotecką przed domem nr. 5 Zbigniewa Szubartowskiego, zam. przy ul. Pokornej nr. 12, podszedł jakiś elegancko ubrany mężczyzna i po prosił o ogień do papierosa. Szubartowski wyjął z kieszeni zapalniczkę i wręczył je mężczyźnie. Osobnik poczęstował Szubartowskiego papierosem i wszczął rozmowę.

Gdy mężczyzna po kilku chwilach oddał jej Szubartowskiemu sporty, że ma rozciągnięte kieszeń w palcie, gdzie znajdowała się portmonetka z zawartością 39 zł. Szubartowski zorientował się, że padł ofiarą złodzieja i pogonił za odlatującym się. Złodziej widząc, że jest ścigany rzucił się do ucieczki. Chcąc zmylić ślady wbiegł do bramy nr. 10 przy ul. Daniłowiczowskiej, gdzie mieści się XII kom. P. P. i zamierzał przejść przez przechodni dom na ul. Kapucyńskiej. Na korytarzu domu nr. 19, gdzie mieści się II kom. P. P., zło-

dziej natknął się na policjanta. Złodziej po krótkim pościgu ujęto i przeprowadzono do XII kom. P. P. Jak się okazało jest to Aron Mozes Złoto, zam. przy ul. Smoczej nr. 55. Złoto jest znanym policji złodziejem kieszonkowym, wielokrotnie karany oraz 14 razy notowanym. Ma on na sumieniu kilka napadów rabunkowych oraz odsiadywał karę więzienia za oszustwo. Wśród świata przestępczego znany jest pod pseudonimem „Zezowaty Moniek”.

W czasie rewizji znalezionej przy nim trzy portfele oraz kilka żyłek służących do przecinania kieszeni. Przeprowadzona w mieszkaniu rewizja ujawniła w specjalnej skrytce, mieszczącej się pod blatem stołu, szereg przedmiotów pochodzących z kradzieży jak zegarki, pierścionki, puderniczki, zapalniczki i t. p.

Złoto powędrował do więzienia.

Pieniądze zginęły aresztowana dostała ataku szalu

Z mieszkania Teofilii Kornieckiej zam. przy ul. Wąskiej Dunaj nr. 14, zginęło w tajemniczych okolicznościach 85 zł, które znajdowały się pod poduszką w łóżku. O kradzieżkę Korniecka pośladła swą sublokatorkę, Marię Kowalczyk. Policja Kowalczykową osadziła w areszcie II kom. P. P.

W dniu wczorajszym Kowalczykowa dostała nagłe ataku szalu i zaczęła wrywać sobie włosy z głowy oraz drzeć ubranie. Wezwany lekarz pogotowia po udzieleniu pomocy przewiózł ją na kuraację do szpitala Wolskiego. Kowalczykowa wypiera się kradzieży.

W dniu wczorajszym Kowalczykowa dostała nagłe ataku szalu i zaczęła wrywać sobie włosy z głowy oraz drzeć ubranie. Wezwany lekarz pogotowia po udzieleniu pomocy przewiózł ją na kuraację do szpitala Wolskiego. Kowalczykowa wypiera się kradzieży.

Co grają w teatrach?

TEATR ATENEUM daje komedię amerykańską „Cieszymy się życiem”.

TEATR WIELKI: Nieczynny z powodu strajku

TEATR NARODOWY: Dziś, we wtorek i w piątek „Balladyna”.

We środę, czwartek i sobotę o godzinie 8 wiecz. „Skiz”.

TEATR POLSKI: Dziś komedia Schoentana „Mała Dorritt” według powieści Dickensa.

TEATR LETNI. Dziś krotoczwila „Pod zarządkiem przymusowym” ze Zniczem.

TEATR MAŁY: Dziś komedia Achard’a „Pomino”.

TEATR NOWY. Dziś „Miła rodzinica” („Whiteoaks”) Mazo de la Roche.

TEATR KAMERALNY. Dziś „An na Karenina” w reż. Leona Schillera z Adwentowiczem (Karenin).

TEATR „MALE QUI PRO QUO”. Rekordowym powodzeniem cieszy się grana obecnie rewia „Z melonikiem na bakier”.

TEATR MALICKIEJ daje dziś wieczorem „Kandyd” Shaw’a

W próbach komedia Folanda „Zbuntowane panny”.

CYRULIK WARSZAWSKI: Dziś satyra polityczna „Przy drzwiach zamkniętych”.

WIELKA REWIA: Dziś operetka Failla „Rozwódka”. Pocz. punktual. o godz. 8.15 w.

TEATR „8.15” zdobył nowy sukces operetką Kalmana „Księżna Fedora”.

CAFE CLUB — dziś i codziennie aktualna szopka polityczna Janusza Minkiewicza i Światopełka Karpińskiego. Początek o godz. 7.30 i 9.30 wiecz.

Młode pokolenie garnie się do książki

Jedną z placówek Biblioteki Publicznej, która wykazuje stały i poważny rozwój, to wyodrębnione z ogólnych zbiorów Biblioteki - Czytelnie dla Dzieci. Wyodrębnienie to spowodowane jest specjalnymi wymaganiami młodocianych czytelników, oraz częstą koniecznością służenia im radą i pomocą w doborze książek przez personel biblioteczny.

W roku 1934/35 Biblioteka Publiczna posiadała tylko jedną czytelnia dla dzieci na Ochocie. W tymże roku zorganizowano trzy czytelnie dla dzieci, mianowicie: dla dzielnic: Żoliborza, Woli i Starego Miasta. W kwietniu 1936 roku Zarząd Miejski przejął Towarzystwo Biblioteki dla Dzieci z ich 6 placówkami, rozrzuconymi po całym mieście oraz przekazał do administracji Biblioteki Publicznej czytelnia dla dzieci przy ul. Jezuickiej nr. 6, prowadzoną poprzednio przez Wydział oświaty i Kultury Zarządu Miejskiego.

W dalszym rozwoju czytelni dla dzieci Biblioteka Publiczna zorganizowała następujące placówki: w okolicach Pl. Narutowicza, na Bielanych oraz dla

Dzielnicy Powiśla przy ul. Czerniakowskiej nr. 128.

W b. roku uruchomiono czytelnia dla dzieci w nowowbudowanej oficynie głównego gmachu Biblioteki Publicznej przy ul. Koszykowej nr. 26. Ogółem więc Biblioteka Publiczna obecnie prowadzi 15 czytelni dla dzieci; w najbliższym czasie uruchomiona będzie 16-ta placówka dla Mokotowa przy ul. Dolnej.

Czytelnie te otwarte są w sobotę od 12-ej do 17-ej, zaś we wszystkie inne dni powszednie od 13-ej do 18-ej. Wstęp bezpłatny dla wszystkich dzieci do lat 14-tn.

Równoległe z wzrastającą liczbą czytelników, wzrasta i liczba młodzieży korzystającej z tych placówek. Dla przykładu przytoczymy tylko dwa okresy: w 1935/36 r. czytelnia dla dzieci odwiedziło 65.930 osób, w 1936/37 — 188.338 czytelników. Obecnie przeciętna frekwencja w poszczególnych czytelniach wynosi dziennie około 60 odwiedzających.

„Walka o demokratyczny Samorząd”

Pod powyższym tytułem „Dzielnica PPS „Śródmieście i „Dzielnica Pracowników Miejskich PPS” organizują dn. 25 b. m. w piątek, o godz. 7.30 przy ul. Wareckiej 7 II piętro

ODCZYT ZBIORÓW, na którego program złożą się: Za gajenie — tow. H. Raabe, Referat „o nowych projektach ustaw samorządowych” — tow. B. Dra-twa. Referat „Uprawnienia służbo-we pracowników miejskich w świetle nowych ustaw” — tow. adw. Roztropowicz.

Z Rady Zawodowej

We wtorek, dnia 22 lutego o g. 18.30 w lokalu Dzielnicy Wolskiej ul. Wolska 44 odbędzie się

KONFERENCJA ZARZĄDÓW ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH.

Na porządku dziennym sprawy najwyższej obchodzące robotników i Związki Zawodowe. Członkowie Zarządów obowiązani są posiadać mandaty.

KINO COLOSSEUM
p. 5-7-9
FILM EGZOTYCZNY
HURAGAN
(The Hurricane)
w roli głównej
„KROLOWA DZUNGLI”
DOROTHY-LAMOUR

MAJESTIC pocz. 5, 7, 9
W niedzielę i święta o 12 i 1.30 poranki
OSTATNI POCIĄG
z obłożonego miasta
aktualny temat — sensacja — napięcie
BALKON PARTER
75 gr. doz. od 16 lat **1 zł.**

Kino-teatr **KOMETA**
ul. Chłodna 49, tel. 6.48-51
Film — „Kobieta zawsze ma rację” — to dzieje kobiety, która chciała być matką i żoną, a która, wbrew swej woli, stała się największą śpiewaczką świata.
„Kobieta zawsze ma rację”
Na scenie rewia

MIĘJSKI pocz. 6, 8, 10
św. 4, 6, 8, 10.
BOBBY BREEN
w filmie
„MAŁY CZARODZIEJ”
uigi ważne

Kronika wypadków

RABUNEK NA ULICY.

Na powracającego do domu Stefana Krawickiego, zam. przy ul. Kaczej nr. 16, około godz. 23.50, przy zbieganiu ul. Wroniej i Żytniej napadło 5-ciu rabusiów.

Rabusie pod groźbą noży zrabowali mu zegarek nikielowy oraz 50 zł. Powiadomiona policja wszczęła energiczne dochodzenie.

W PIJACKIEJ BÓJCE.

Nocy wczorajszej w czasie bójki, wynikłej między kilkoma podchmielonymi osobnikami na ulicy Wroniej, został dotkliwie pobity Lucjan Paradowski, lat 35, handlowiec, zam. przy ul. Kaczej nr. 5. Paradowski doznał rany tłucznej głowy, twarzy oraz szeregu ogólnych obrażeń.

Przewieziono go do ambulatorium pogotowia ratunkowego, — gdzie lekarz udzielił mu pomocy.

ZLAMANA NOGA.

Na śluzgawce w Saskim Ogrodzie upadła i zlamala lewą nogę Helena Podobas, lat 19, pracownica domowa, zam. przy ul. Złotej nr. 6. Przewieziono ją do ambulatorium pogotowia ratunkowego — gdzie lekarz po udzieleniu pomocy skierował ją do Instytutu Chirurgii Urazowej.

WAZONEM W ŻONĘ.

W czasie awantury małżeńskiej w mieszkaniu przy ul. Sołec nr. 69 została ugodzona wazonem w szyję przez męża Henryka Czyżaw-ska, lat 31. Do rannej, która doznała rany ciętej szyi, wezwano pogotowie ratunkowe, którego lekarz po opatrunku przewiózł ją do szpitala Dziec. Jezus.

TRUP NA TORZE

Na torze kolejowym w pobliżu Falenicy znaleziono trupa mężczyzny. W kieszeni ubrania jego znalezione dokumenty na nazwisko Bronisława Kępki, lat 18, zamieszkałego w Woli Koszyckiej. Należy wnioskować, że wypadł on z pociągu, uciekając przed kontrolą.

SMIERTELNE PRZEJECHANIE

Pod Radzyminem został przejechany przez samochód ciężarowy Gierszen Watenberg, zamieszkały w Wyszkowie. Watenberg został uderzony silnie w głowę

przez samochód, wskutek czego poniósł śmierć na miejscu. Kierowca samochodu nie zatrzymał się i pomknął w kierunku Warszawy.

POTRĄCONY PRZEZ SAMOCHÓD.

Na ul. Targowej został potrącony przez przejeżdżający samochód Henryk Perman, lat 42, akwizytor, zam. przy ul. Ogrodowej nr. 3. Doznał on rany tłucznej głowy oraz szeregu ogólnych obrażeń. Przewieziono go do ambulatorium pogotowia ratunkowego, gdzie lekarz udzielił mu pomocy.

ESENCJA OCTOWA LIKWIDUJE ROMANS.

W mieszkaniu chlebobdawców przy ul. Furmańskiej nr. 6 usiłowała otruci się esencją octową Maria Szot, lat 28, pracownica domowa. Przyczyną zamachu samobójczego był zawód miłosny. Do desperatki wezwano lekarza pogotowia ratunkowego, który po udzieleniu pomocy przewiózł ją do szpitala Przem. Pańskiego.

NAGŁY ZGON STARCA.

Na stacji kolejki E. K. D. przy ul. Nowogrodzkiej zasłabł nagle jakiś staruszek. Przechodnie przewieźli go do XI kom. P. P., dokąd wezwano pogotowie ratunkowe. — Przybyli lekarz stwierdził zgon wskutek nieustalonej przyczyny. Staruszek okazał się Jan Bernatowicz, lat 79, nieustalonego miejsca zamieszkania.

NASZA RUBRYKA

MŁODA, znająca prawo, biurowość, maszynę, szuka pracy biurowej lub innej odpowiedniej. Dobre referencje. Praktyka. Dzwonić 11-17-57 od poniedziałku.

75 gr. godzinna! STUDENTKA Uniwersytetu, udziela lekcji w zakresie szkół powszechnych i gimnazjalnych. Dorosłym skróconą metodą. Solna 10.26. Tel. 11-19-93 do 11 r. i 3-6 pp.

MEŃCZYŻNA ma ukończone lat 30, skończył służbę wojskową, dwa lata służby nadterminowej, a znajdujący się w bardzo krytycznym położeniu ma na utrzymaniu, żonę i dwoje dzieci prosi o jakąkolwiek pracę, czy to umysłową czy fizyczną. Listy lub zgłaszaj się pod „Pracownik” do Redakcji „Dziennika Ludowego”.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Anonimowy kochanek”.

ATLANTIC: „Kid Galahad”.

ANTINEA (Zielazna): „Będzie lepiej”.

AKRON (Zielazna): „Niedorajda” i „Holenderski młyn”.

AMOR (Elektoraina 45): „Tydzień przed ślubem” i „Postrach opery”.

AS (Grójeczka 56): „Młody hrabia” i „Człowiek dwóch światów”.

BALTYK: „Młyn hiszpański”.

BIS (Elektoraina 2): „Jestem niewinny” i „W blasku słońca”.

CASINO: „Ubośćwana” z M. Eggerth.

CAPIOL: „Znachor”.

COLOSSEUM: „Huragan”.

CZARY (Chłodna 29): „Strzelec z Bogali”.

ELITE (Marszałkowska 31a): „Od wtrunku do czwartku” i „Promienie zagłady”.

EUROPA: „Romans szulera”.

FAMA (Przejazd 9): „Winowajca”.

FILHARMONIA (Jasna 5): „Zaczął się pociąg”.

FLORIDA (Zielazna 61): „O czym marzą kobiety” i „Antek policmajster”.

FORUM (Nowiniarska 14): „Czarownica z Salem” i „Łódź podwodna Nr. 9”.

HOLLYWOOD (Hoża 29): „Hrabina Władynów” (M. Detrich).

HELIOS (Wolska 8): „Skłamałam” ze Smosarską.

IMPERIAL: „Trójkąt narzeczeński”.

ITALIA (Wolska 32): „Historia jednej nocy”.

JURATA (Kr. Przedm. 66): „Słona książeczka” z Paderewskim i „Nie oddam dziecka”.

KOMETA (Chłodna 49): „Kobiety zawsze mają rację” i rewia.

MARS (Żoliborz): „Trafalgar”.

MASKA (Leszno 70): „Kusicielka” i „Lysiac taktów muzyki”.

MEWA: „Kapitan Taylor” i „Bogate Biedactwa”.

MAJESTIC: „Ostatni pociąg z obłożonego miasta”.

MIĘJSKI: „Mały czarodziej”.

MUCHA (Długa 10): „Penny” i „R-107”.

NOWA TOMBOLA (Marszałkowska 34): „Śmierć ezyha w dżungli” i „Szampanski walec”.

PAN: „Zbieg z San Quentin”.

PETIT TRIANON (Sienkiewicza 8): „Dwa dni miłości” i „Ostatnia noc skazańca”.

PALLADIUM: „Więzień królewski”.

PULPARNY (Zamojskiego 20): „Ordyna Michorowski” i rewia.

PROMIEN (Dzielnia 1): „Bohaterowie Sybiru” i „Ada to nie wypadła”.

PRAGA (Targowa 71): „Kapitan Taylor” i rewia.

PRASKIE OKO (Zygmuntowska 10): „Ziemia błogosławiona”.

RAJ (Czerwińska 191): „Hrabia Monte Christo”.

RIALTO: „Dama na dwa tygodnie”.

RENA (Długa 9): „Daniel Boone” i „Wiedeń — miasto moich marzeń”.

RIVIERA (Leszno 2): „Dorożkarz Nr. 13”.

ROMA: Sherlock Holmes i dr. Watson”.

ROXY (Wolska 14): „Dziewczeta z Nowolipek”.

SOKÓŁ: „Ostatni Mohikanin” i „30 kartków szczęścia”.

SORRENTO (Krypska 34): „Trójka hultajska”.

STYLOWY: „Złoto na ulicy”.

STUDIO: „Zdrayna”.

SYRENA (Inżynierska 4): „Tajny agent” i film kolor.

ŚWIATOWID: „Droga w nieznane”.

SPINKS (Senatorska 29): „Książę i żebrak”.

SWIT: „Marokko” z Molloną Dietrich.

ŚWIAT (Żoliborz): „Atak o świecie” i „Sprzedawca traktorów”.

TON (Piławska 39): „Siódme Niebo”.

UCIECHA (Złota 72): „Ostatnia sowa”.

UNIA (Dzika 9): „Szef wywiadu” i rewia.

VICTORIA: „Kłopoty małej pani”.

WANDA (Mokotowska 73): „Władca Emil Jannings”.